

EMMAÜS

De weg van het geloof

Emmaüs Handouts

Onderweg 3 Christelijke levensstijl

Wat een prachtige wereld!

DE GAVE VAN HET LEVEN

Jezus zei: Ik ben gekomen opdat zij leven hebben en overvloed.
(Johannes 10:10)

We gaan het 'Handboek van de Maker' onderzoeken om te ontdekken hoe wij als mensen een overvloedig leven kunnen leiden. In het boek Genesis worden wij beschreven als 'levende beelden' van God. We zullen nagaan hoe dat lijken op God van dag tot dag gestalte moet krijgen. We zullen aandacht geven aan het goede dat God ons heeft gegeven, om het leven niet alleen mogelijk te maken, maar ook vreugdevol en rijk; zelfs als we onze kwetsbaarheid en zondigheid ervaren. Onze bedoeling hiermee is ons eigen leven beter te laten functioneren, en niet om elkaar, of de rest van de wereld, de maat te nemen!

Het leven is een geschenk om van te genieten, niet een probleem dat opgelost moet worden.

WAT EEN PRACHTIGE WERELD

Denk terug aan momenten uit je kindertijd, waarin je oprecht en positief verwonderd was over de wereld om je heen. Denk erover na wat ze te zeggen hebben over de manier waarop we in aanraking komen met de goedheid van God en Zijn geschenk van het leven.

Stel je eigen lijst samen van 'de zeven wereldwonderen'. Luister naar elkaars 'wonderen' en naar wat die zeggen over de ander, het leven en God.

Eén van de redenen dat Jezus een kind tussen Zijn discipelen zette en zei: 'Wanneer gij u niet bekeert en wordt als de kinderen, zult gij het Koninkrijk der hemelen niet binnengaan' (Matteüs 18:1-4), was omdat kinderen een groot vermogen hebben om van iets te genieten, om zich te verwonderen, om blij te zijn met kleine dingen. Het is dit vermogen om ten volle te leven dat God wil herstellen in zelfs de meest gebroken en cynische mens onder ons. We moeten ons door Hem de 'blijdschap over Gods heil' (Psalm 51:14) weer terug laten geven.

BIJBELSTUDIE: GENESIS 1:1-2:3

Lees Genesis 1:1-11 en ga na wat het ons zegt over de wereld waarin we leven. Bedenk dat het leven iets is wat we krijgen, niet een prijs die verdiend of een wedstrijd die gewonnen moet worden.

Gods goedheid komt tot ons door:

- De schepping: het wonder en de schoonheid van de wereld, ons lichaam en onze vermogens.
- Relaties: familie, vrienden en plaatsen waar we werken, gemeenten waar we bij horen en waar we ons thuis voelen.
- Ervaringen: de vele stadia van het leven, en de fase waarin we nu leven.
- Het Evangelie: de kennis van God en Zijn liefde voor ons

DANKZEGGING

We lezen samen:

Wij kennen God op twee manieren. Ten eerste door de schepping, instandhouding en regering van de hele wereld. Want die is voor onze ogen als een prachtig boek, waarin alle schepselen, groot en klein, de letters zijn, die ons een idee geven van wat wij niet kunnen zien: namelijk Gods eeuwige kracht en goddelijkheid. Dat zegt de apostel Paulus in Romeinen 1:20. Al die dingen zijn eigenlijk al genoeg om mensen te overtuigen en elk excuus te ontnemen om Hem niet dankbaar te zijn.

In de tweede plaats geeft God Zich nog duidelijker en volmaakter aan ons te kennen door Zijn heilig en goddelijk Woord, voor zover dat voor ons leven nodig is tot Zijn eer en tot heil van degenen die bij Hem horen.

(Nederlandse Geloofsbelijdenis, artikel 2)

of:

Wat geloof je als je zegt: Ik geloof in God, de Almachtige, Schepper van hemel en aarde?

De eeuwige Vader van onze Here Jezus Christus, heeft de hemel en aarde, met alles wat erin is, uit niets geschapen. Hij houdt ze ook in stand en regeert ze door Zijn eeuwige raad en voorzienigheid. Deze God is om Zijn Zoon Jezus Christus, mijn God en mijn Vader. Ik vertrouw daarom zo op Hem, dat ik niet twijfel of Hij zal zorgen voor alles wat mijn lichaam en ziel nodig hebben. Ook zal Hij al het kwaad dat Hij mij in dit moeilijke leven toebedeelt, voor mij ten beste keren. Immers, Hij kan dit doen als een almachtig God en Hij wil dit doen als een trouwe Vader.

(Heidelbergse Catechismus, vraag en antwoord 26)

Antwoord God met dankzegging, in een psalm en in je eigen woorden.

Loof de HERE mijn ziel,
en al wat in mij is Zijn heilige naam;
loof de HERE mijn ziel,
en vergeet niet één van Zijn weldaden:
die al uw ongerechtigheden vergeeft,
en al uw ziekten geneest,

die uw leven verlost van het graf,
die u kroont met goedheid en barmhartigheid,
die uw ziel verzadigt met het goede,
zodat uw jeugd zich vernieuwt als die van een arend.
(Psalm 103:1-5)

LEG DE VERBINDING

Hoe kunnen we ons gevoel van verwondering ontwikkelen? Wat kunnen we in de praktijk doen om mensen te zijn die zich verbazen?! Bedenk dat het hart van het kerkelijk leven de eredienst is, waar we het woord van God horen en het heilig avondmaal vieren. Is de eredienst in onze kerk een moment van dankzegging? Laat ons leven dankbaarheid jegens God zien? Hebben we het zo druk dat we geen tijd hebben om stil te staan en ons te verwonderen en om te danken? Zitten we zo opgesloten in ons eigen leven dat we degenen om ons heen niet kunnen danken voor alles wat ze voor ons doen?

De eerste vijf boeken van het Oude Testament

De eerste vijf boeken van de Bijbel vormen geen ooggetuigenverslag. Hoewel ze volgens de traditie aan Mozes worden toegeschreven, geloven de meeste geleerden dat er één geheel van gemaakt is, in hun uiteindelijke vorm, rond de tijd van de Babylonische ballingschap en de terugkeer naar Jeruzalem.

De vrome schriftgeleerden, die dit grootse verhaal van de geboorte van een natie tot één geheel hebben gesmeed, hebben uit de overlevering en uit veel verschillende bronnen geput, waarvan er vele zeer oud zijn en dateren uit de tijd dat de gebeurtenissen plaats vonden. Onder deze bronnen zijn ook liederen, wetten, voorschriften voor verschillende rituelen, geschreven en mondelinge historische overleveringen, en waarschijnlijk een paar oudere overzichten van de belangrijkste gebeurtenissen, die aan het vertelde ten grondslag lagen. Soms is een verhaal ontleend aan meerdere overzichten. (Daardoor schijnen Genesis en Exodus elkaar te herhalen.) Of de schriftgeleerden combineerden twee versies van dezelfde gebeurtenis (zoals in het zondvloedverhaal).

In elk stadium heeft God Zijn adem in de Schriften ingeblazen: ten tijde dat de gebeurtenissen plaats vonden; in de vroegste historische geschriften en toen de overlevering gestalte kreeg; toen de brondocumenten werden geschreven en toen de boeken hun uiteindelijke vorm kregen. Weer op een andere manier ademt God erin wanneer wij ze vandaag lezen.

De eerste elf hoofdstukken van de Bijbel vormen de ‘oergeschiedenis’; ze gaan vooraf aan de verkiezing van Abraham en zijn nageslacht, het volk Israël. Wel gaat het ook in die eerste hoofdstukken om het belijden van de God van Israël: Hij, de God van dit slavenvolkje, is de Schepper en Redder van de hele wereld! Zo heeft Israël Hem gekend. Dit geloof wordt verwoord in verhalen en beelden die deze grote thema’s van schepping en zonde, van menselijke weerbarstigheid en goddelijke redding, voor ons neerzetten. Ze zijn niet bedoeld als wetenschappelijke, feitelijke, ‘journalistieke’ verslagen. Het gaat veel dieper: ze delen ons in een heel eigen vorm (gedicht, verhaal) de waarheid over God en de mensheid mee.

Met het verhaal van Abraham treedt de Bijbel de wereld van de geschiedenis binnen. Als we het bekijken tegen de achtergrond van wat ons bekend is uit de geschiedenis van het oude Midden-Oosten zien we hier een zeer getrouw beeld van de belangrijkste gebeurtenissen: de zwerftocht van de Hebreeuwse stammen, de onderdrukking door de Egyptenaren en de volksverhuizing vanuit de woestijn naar Kanaän. Omdat echter de Hebreeën een kleine stammengroep vormden, geen volk, en geen permanente steden bouwden, hebben we geen ander verslag van de details van de geschiedenis, behalve dan in de Bijbel zelf.

Voor sommige christenen is het een zaak van geloof dat de Bijbel in historisch en in feitelijk opzicht geen fouten bevat, dat elke zin, hoe dan ook, letterlijk waar is. Een dergelijke visie maakt het vaak moeilijk om recht te doen aan de Bijbel zelf: we vinden verschillende gezichtspunten en thema’s op de bladzijden van de Bijbel en we moeten ons altijd weer afvragen (als dat mogelijk is) wat de auteur van een bepaald bijbelgedeelte ermee heeft willen zeggen. Het belangrijkste is dat de Bijbel zelf zegt

geïnspireerd te zijn: door God ingeblazen. Door de gebeurtenissen zelf, door de levende mensen die worden beschreven, door het vertellen, het opnieuw vertellen en het opschrijven van hun verhaal door onbekende mannen en vrouwen, spreekt God nog steeds en voor altijd tot ons en tot de hele mensheid.

Genieten van Gods wereld

God houdt van het leven, Hij heeft het gemaakt!

TERUGBLIK

Hoe ging het met het oefenen van de dingen waarvan we op de vorige bijeenkomst hadden afgesproken dat we ze zouden uitproberen?

- Heeft iemand goed nieuws te vertellen op dit gebied? Vertel ons erover.
- Vond iemand het moeilijker dan hij verwacht had? Kunnen we daarvan leren?

WERK EN SPEL

Het westerse christendom heeft de mens altijd gezien als het hoogtepunt van de schepping. De protestantse arbeidsethiek (de mens heeft heerschappij) is de theologische basis hiervan geweest. Het heeft de maatschappij waarin we leven diepgaand gevormd, vooral in de ontwikkeling van wetenschap, industrie en technologie. Het heeft grote voordelen gebracht, maar ons ook opgescheept met enorme problemen.

Wat zouden we zetten op de lijst van voordelen?

En wat zouden we zetten op de lijst van problemen?

SABBAT

Hoewel Genesis 1 eindigt op de zesde dag (onze heerschappij over de schepping), eindigt het scheppingsverhaal op de zevende dag, wat een heel ander beeld geeft – namelijk van God die geniet van Zijn schepping. Misschien is wat we nodig hebben in onze overwerkte (of werkloze) maatschappij een protestantse spelethiek. Dit is het onderwerp van deze bijeenkomst. Wij kunnen Gods karakter (Zijn beeld) weerspiegelen door mensen te zijn die de tijd nemen om te stoppen en te genieten van wat is, wat ons gegeven is en van het leven wat we hebben.

Hoe vermaak je jezelf? – door het niet te doen!

In feite vermaken we onszelf het meest als we blij zijn met iemand anders of met iets om ons heen.

Aanbidding gaat in wezen niet over jezelf vermaken, maar over je verheugen in God.

Op vakantie gaan, of een tochtje naar buiten maken, betekent genieten van landschappen en kleur, enz.

Naar een concert gaan of naar een museum, betekent genieten van de menselijke cultuur en kundigheden.

Sporten of een muziekinstrument bespelen, betekent genieten van het samen met anderen iets doen.

Wij leren onszelf kennen, niet door naar binnen te kijken om onszelf te bestuderen en te analyseren, maar door ons naar buiten te keren om alles wat buiten ons is en wat echt is lief te hebben. (*Leanne Payne*)

- 1 Waarom zijn wij slecht in stoppen en genieten van wat er is, in plaats van steeds meer te willen hebben of te bereiken?
- 2 Wanneer we wel proberen om onszelf 'te vermaken', waarom loopt het dan zo vaak uit op overdrijving (eten, drinken, enz.), of op 'verdoving' voor de televisie? Waarom? Is er een betere manier?
- 3 Wat zijn de twee mooiste ervaringen geweest in ons leven in de afgelopen jaren? Waarom?

BIJBELSTUDIE: LEVITICUS 23

Het Joodse volk is altijd goed geweest in het vieren van feesten. Dit hoofdstuk van Leviticus bevat een aantal van de instructies die de Joden kregen. Hoe kunnen ze helpen om de kunst te ontwikkelen van het stoppen en genieten van alles wat bestaat?

- Wat valt je op aan wat ze deden en niet deden?
- Wat kunnen we van hen leren voor vandaag?

SAMEN BIDDEN

Almachtige God,
die ons wonderlijk heeft geschapen naar Uw eigen beeld
en ons nog veel wonderlijker heeft hersteld
door Uw Zoon Jezus Christus:
geef dat, zoals Hij deelde in onze menselijkheid,
wij zo mogen delen in het leven van Zijn goddelijkheid;
Hij die leeft en regeert met U en met de Heilige Geest,
één God, nu en voor eeuwig. Amen.

Lees samen Spreuken 8:22-31.

Er zal ook een moment van stilte zijn, om ons te laten stoppen en nadenken over wat we geleerd hebben.

LEG DE VERBINDING

Beslis samen wat we gaan doen met de dingen die besproken zijn in de terugblik aan het begin van deze bijeenkomst; en wat we kunnen doen met wat we tijdens deze bijeenkomst besproken hebben. Hoe kunnen we daarmee verder: als individu, als gezin, als groep (of als deel van de plaatselijke gemeente)?

Zouden we, als onderdeel van het leven van deze groep iets kunnen vieren om iets te doen met wat we ontdekt hebben? Met elkaar ergens heengaan, iets samen doen, iets verzinnen om te vieren? Vergeet niet anderen erbij te betrekken – wees uitnodigend.

We moeten niet vergeten dat ‘vieren’ omvat:

- God aanbidden in eerbied en dankbaarheid;
- genieten van de schepping;
- genieten van menselijke creativiteit (kunst, architectuur, sport, enz.);
- stoppen, kijken, stilstaan bij de dingen;
- juichen, dansen, zingen;
- iets of alles van het voorgaande doen, samen met anderen.

Creatief naar het beeld van God

TERUGBLIK

Hoe is het gegaan met ons pogen om te leven uit dankbaarheid en met het leren om tijd uit te trekken om stil te houden en ons te verheugen in God, in het leven, in anderen en in de schepping?

- Wat is ons goede nieuws?
- Wat zijn de blokkades?
- Hoe kunnen we elkaar helpen om verder te komen?

CREATIVITEIT, GEKREGEN VAN GOD

In de eerste bijeenkomst hebben we gekeken naar het leven als een geschenk, dat met dankzegging ontvangen moet worden.

Wanneer we dat doen erkennen we dat we schepsels zijn voor de Schepper. We zijn van Hem afhankelijk en we dragen verantwoordelijkheid tegenover Hem. Dit is één van de belangrijkste kenmerken van ons leven voor God. Het enige alternatief is dat we leven alsof we zelf God zijn, volmaakt in onszelf.

Zonde is ons besluit om ons leven zelf in de hand te nemen.
(Rudolf Bultmann)

In de tweede bijeenkomst hebben we nagedacht over het hoogtepunt van de schepping, namelijk de zevende dag, die God vierde en waarop Hij zich verheugde in wat Hij had gemaakt.

In deze bijeenkomst gaan we het hebben over datgene waaruit het meest duidelijk blijkt dat we geschapen zijn naar het beeld van God – namelijk dat wij creatieve mensen zijn, dat wij in opdracht van Hem zorgen voor Zijn schepping. Naar het beeld van de Schepper geschapen zijn - dat betekent dat wij op een bepaalde manier ook mogen 'scheppen'. Het woord 'creativiteit' komt van het Latijnse creare ('scheppen').

'Zorgen' en 'bewaren' is veel meer dan 'op de boedel passen'. Het gaat om een actieve houding, waarin we onszelf en onze creativiteit toewijden aan de Schepper. Zorgvuldig, dankbaar, vernieuwend en verantwoordelijk leven. We moeten God Heer laten zijn over het hele leven. Dat wordt zichtbaar op veel gebieden van het leven. Bijvoorbeeld relaties, kunst, werk, kinderen ter wereld brengen en opvoeden, politiek actief zijn en... Wat zouden we er zelf nog aan toevoegen?

Bedenk dat creativiteit meer is dan werk voor de kerk, hoewel dat erbij kan horen. Het gaat God om 'het ambt van het werk' en niet alleen om 'het werk van het ambt'.

ONZE CREATIVITEIT

Ga uit elkaar in kleine groepjes en wissel je vroegste ervaringen uit over het maken van dingen in je kindertijd.

- Wat vonden we leuk om te maken en te doen – niet alleen dingen, maar ook spelletjes en alles wat je verder kunt bedenken?
- Wat zijn voor ons gevoel de belangrijkste / leukste dingen die we gemaakt / gedaan hebben?
- Kunnen we manieren aanwijzen waarop God aanwezig was in dat creatieve werk?

Wat is tegenwoordig het belangrijkste terrein van onze creativiteit?

- Als eerste verantwoordelijkheid?
- Als ontspanning?

Op wat voor manier wil God te maken hebben met deze terreinen?

BIJBELSTUDIE: I KRONIEKEN 29:1-13

Probeer vast te stellen wat David bezig was te maken:

- Dingen?
- Sociaal?
- Geestelijk?

En wat kostte het hem om dat voor elkaar te krijgen op elk terrein?

Hoe is dit toe te passen op onze eigen ervaringen?

SAMEN BIDDEN

Lees Psalm 8 en dank God voor Zijn scheppingswerk en voor het schepende werk van ieder van ons.

We besluiten deze tijd van gebed terwijl de leider bidt:

De lieflijkheid van de HERE onze God zij over ons,
en bevestig Gij het werk van onze handen over ons.
Ja, het werk van onze handen, bevestig dat.

Psalm 90: 17

LEG DE VERBINDING

Door onze doop roept God alle christenen om bezig te zijn in een heel bijzonder werk. Dit wordt soms wel genoemd het priesterschap van alle gelovigen. Het gaat om de erkenning dat we een priesterlijk volk zijn. Dit betekent dat we geroepen zijn om een zegen te zijn voor elkaar; dat we geroepen zijn om Gods schepping te zegenen en ook het werk waar we mee bezig zijn.

Hoe kunnen we elkaar de komende dagen in ons werk zegenen?

Splits in groepjes van twee of drie, en praat met elkaar over het belangrijkste van onze creatieve inspanningen voor de komende week, en bid voor elkaar op de manier zoals we gewend zijn als groep. We besluiten ons samenzijn door elkaar en onszelf Gods zegen toe te wensen, met de woorden:

Moge de HERE ons zegenen en ons behoeden.

Moge de HERE Zijn aangezicht over ons doen lichten en ons genadig zijn.

Moge de HERE Zijn aangezicht altijd naar ons keren en ons vrede geven.

Nu en voor altijd.

Amen.

(Naar Numeri 6: 24-26)

of, in andere woorden:

Moge de God van de vrede ons geheel en al heiligen.

Laat heel onze ziel, geest en lichaam onberispelijk zijn,

wanneer de Here Jezus Christus terugkomt.

Hij die ons roept, is trouw. Hij zal het doen.

Amen.

(Naar 1 Tessalonicenzen 5:23)

Leven met God

TERUGBLIK

Hoe is het gegaan met:

- Het leven in dankbaarheid?
- Het genieten van het geschenk van God, leven, anderen en de schepping?
- Het creatief zijn en het tot zegen zijn voor anderen?
- Wat is het goede nieuws?
- Wat zijn de blokkades?
- Hoe kunnen we elkaar helpen om verder te komen?

GEMAAKT VOOR GEMEENSCHAP

In de eerste bijeenkomst hebben we gekeken naar het leven als een geschenk dat met dankzegging ontvangen moet worden.

In de tweede bijeenkomst hebben we nagedacht over het hoogtepunt van de schepping, namelijk de zevende dag, die God vierde en waarop Hij zich verheugde in wat Hij gemaakt had.

In de derde bijeenkomst keken we naar één van de aspecten van ons gemaakt zijn naar het beeld van God, namelijk dat we creatieve mensen zijn.

In deze laatste bijeenkomst zullen we de manier nagaan waarop we, omdat we gemaakt zijn naar Gods beeld, gemaakt zijn voor gemeenschap: we zijn sociale wezens.

In de kern zijn we wezens in relatie. Onze identiteit komt niet eenvoudig van binnenuit, maar door relaties. Dit is de reden waarom de moderne mens vaak worstelt met z'n gevoel van identiteit, omdat hij een beperkt en verbrokken gevoel van ergens bij horen heeft.

ZOEKEN NAAR IDENTITEIT

Praat in groepjes van twee of drie over de mensen die grote invloed gehad hebben op jou en je vermogen om jezelf te accepteren. Ouders, broers en zussen, schoolvrienden, leraren, familie, heiligen, media-persoonlijkheden... wie dan ook. Hoe hebben ze je gevormd tot wie je bent of tot wat je wilt zijn?

GOD IS GEMEENSCHAP

Dit zijn in relaties vindt volgens christenen z'n oorsprong in de Drie-eenheid van God. God is een gemeenschap; een eenheid van liefheb-bende, bevestigende en ondersteunende relaties, die onderscheiden Personen zijn, en toch één in wil en liefde. Gemaakt zijn naar Gods beeld betekent daarom onvermijdelijk, dat we gemaakt zijn voor gemeenschap.

Er is geen leven zonder gemeenschap.
En er is geen gemeenschap zonder prijs aan God.
(T.S. Eliot)

Er zijn twee kanten aan menselijke relaties - identiteit en intimiteit. Identiteit is wat mij anders maakt dan de ander. Intimiteit is wat mij één maakt met de ander.

We hebben beide nodig. Het hebben van een relatie betekent te leren bewegen tussen deze twee polen - onszelf zijn en met anderen samen zijn.

Praat met elkaar over wat je het gemakkelijkst vindt en wat moeilijker - identiteit of intimiteit; jezelf zijn of samen met anderen zijn.

Praat samen over je ervaring met het zoeken van identiteit in gemeenschap.

Hieronder volgen een paar citaten. Ze onderstrepen de belangrijkste punten over identiteit en gemeenschap, die aan de orde zijn geweest deze bijeenkomst.

Het verlies van een gevoel van erbij horen

De consumptiemaatschappij is een systeem dat ons leert om een leven te lei-den van verbrokkelde relaties.
(John Kavanaugh)

Eén belemmering voor intimiteit

Eén manier waarop wij liefdeloos en oneerlijk zijn in onze huwelijken en in kerken is dat we aardig willen zijn. Wij geloven dat aardig zijn hetzelfde is als nooit zeggen wat we echt denken en voelen, wanneer we het niet eens zijn met een ander.
(Roberta Biondi)

Het belang van zelfacceptatie

We kunnen geen liefde hebben voor anderen en nog minder voor God, wan-neer er geen 'ik' is om mee lief te hebben.
(Roberta Biondi)

De noodzaak van gezonde en passende grenzen

Mensen die geen grenzen hebben, merken het niet wanneer zij iemand misbruiken of zelf misbruikt worden. Zulke mensen kunnen moeilijk nee zeggen of zichzelf beschermen. Een beschadigd idee van grenzen bevat 'gaten'. Mensen met beschadigde grenzen kunnen soms en bij sommige mensen nee zeggen, grenzen stellen en voor zichzelf opkomen. Maar in andere situaties en op andere momenten zijn ze niet in staat om een grens te stellen. Bovendien beseffen mensen met beschadigde grenzen slechts gedeeltelijk dat andere mensen ook grenzen hebben. Bij sommige mensen en in sommige situaties kunnen ze daarom indringers worden, door in iemands leven binnen te stappen en het te controleren of te manipuleren.

(Pia Mellody)

BIJBELSTUDIE: LUCAS 3:21-22

Dit is een korte passage met grote diepte – en dan bedoelen we niet alleen de diepte van het water! Hier wordt Jezus uitgezonden voor zijn publieke taak. We vinden hier een model voor onze identiteit als degenen die gedoopt zijn in Christus, en ‘de Here Jezus Christus aangedaan’ hebben (Romeinen 6). Wat hier gebeurt is bevestiging en aanstelling.

Elke openbaring is gave en opgave.

(Martin Buber)

Er zijn drie fasen in de openbaring die aan Christus en aan ons wordt gegeven in deze gebeurtenis.

Ten eerste: Jezus is geliefd. In deze publieke aanstelling, is het woord dat van de Vader komt wel heel persoonlijk. Het spreekt over wie Jezus is, en niet zozeer over Zijn werk. Zo komt God tot ons. Hij betuigt Zijn liefde voor ons. God verleent ons waarde door Zijn Zoon en Hij verheugt zich in ons. Wij vinden dat moeilijk te geloven. We vinden het niet moeilijk om het van anderen te geloven, maar ‘niet ik, Here’. Achter die schijnbare nederigheid zit de trots van het willen bewijzen dat wij zelf goed genoeg zijn voor God. Maar dat is niet mogelijk. Het moet aanvaard worden als een gave. Wij moeten niet proberen zo 'goed' te zijn dat we Jezus niet nodig hebben. Onze doop is de verzekering dat God ons liefheeft. Hij begint waar wij zijn, zelfs als wij nog een onmondig klein kind zijn.

Ten tweede: Jezus wordt aangesproken. De stem uit de hemel en de neerdaling van de duif maken duidelijk dat Hij niet alleen staat. Hij staat in verbinding met de Vader en de Geest. Zij hebben omgang met Hem. Zo is het ook met hen die gedoopt zijn in Christus. Wij zijn de ekklesia, wat letterlijk betekent dat wij de ‘geroepenen’ zijn. Degenen die God heeft aangesproken en uitgenodigd om bij Hem te komen. De christen wordt zo staande gehouden in het leven door God die tot ons spreekt (in Woord, sacrament en in het leven).

Onze doop is de verzekering dat God tot ons spreekt en daarmee ook zal doorgaan (Matteüs 4:4). Hij is trouw aan wat Hij belooft.

Ten derde: Jezus is aangesteld. Het gaat hier om een opdracht. Speciaal voor de dubbele taak om het Koninkrijk te brengen (zie Psalm 2:7) met levengedend, gezalfd gezag, en door de Knecht te zijn, die lijdt voor het leven van Gods volk (zie Jesaja 42:1). Er is hier sprake van lijden en van medelijden; in Zijn roeping en in de onze. Onze doop is onze wijding om deel te hebben aan Christus' dienst van profeet, priester en koning, beide als individu en als gemeenschap.

SAMEN BIDDEN

Dit houdt in bidden voor elkaar, dat we mogen leven vanuit en in datgene wat we samen hebben bestudeerd.

LEG DE VERBINDING

Het is belangrijk wegen te vinden om het geleerde blijvend effect te laten hebben in ons leven. Dat zal ook invloed hebben op het leven van de groep. Welk onderdeel gaan we nu doen?

Bespreek samen wat de volgende stappen zullen zijn.

Zonde als zwaartekracht

WAT IS ZONDE?

In een tijd waarin we weten wat zich afspeelde en afspeelt in de goelags van Rusland, de concentratiekampen van Duitsland, de verbrande steden van Hiroshima en Nagasaki en de slagvelden van Cambodja, Bosnië en Rwanda is het moeilijk in te zien hoe iemand kan ontkennen dat er iets grondig mis is met de menselijke natuur. Christenen noemen deze kracht: het kwade, en de uitwerking ervan: zonde.

Vaak hebben we een te oppervlakkig idee van zonde. We denken er te gemakkelijk over in termen van slecht gedrag (zonde is datgene wat publiek afschuw oproept, dat waarmee je in de krant komt). Dat is er wel het effect van, maar zonde heeft veel diepere wortels – zoals de moderne psychologie heeft ontdekt bij het onderzoek naar onze onbewuste drijfveren.

De Bijbel gebruikt veel termen om deze kracht te beschrijven. De zonde is maar al te aanwezig in het menselijk bestaan – speciaal in dat van anderen!

Het is soms een probleem dat we zo vertrouwd zijn met iets dat we er niet goed meer over nadenken. Dat zou met zonde ook zo kunnen zijn. Dan kan het helpen om het vanuit een ander gezichtspunt te bekijken. Eén zo'n gezichtspunt vormt de titel van deze bijeenkomst: zonde is als zwaartekracht. Zwaartekracht lijkt op zonde op verschillende manieren:

- Het is een altijd aanwezige kracht.
- Je kunt zwaartekracht niet zien – alleen de uitwerking ervan.
- Deze kracht is zo alom aanwezig dat je die vanzelfsprekend vindt.

Er is nog een belangrijke overeenkomst. Zonde, of liever het kwade, gedraagt zich als zwaartekracht doordat het ons naar beneden trekt, maar wanneer we het onder ogen zien, dwingt het ons ook om sterk en eerlijk op te groeien. Het leert je bidden om Gods Geest en verlangen naar een heilig leven voor God. Als we alleen maar zonden in andere mensen kunnen aanwijzen en het kwaad in onszelf niet willen zien, zullen we geen vergeving en genade ontvangen en niet groeien.

ZONDE IS ALS...

'Zwaartekracht' is niet de enige manier om over zonde te spreken. We kunnen vast wel andere dingen verzinnen die duidelijk maken waar zonde op lijkt. Maak de volgende zin af: 'Zonde is als...?'. Gebruik daarvoor, als je kunt, een verhaal.

Zonde is als

BIJBELSTUDIE: ROMEINEN 1: 18-32

Lees met je groepje dit gedeelte uit het eerste hoofdstuk van Paulus' brief aan de gemeente in Rome. Probeer wat Paulus zegt over zonde per alinea samen te vatten.

Kijk dan, als groep in z'n geheel of in kleinere groepjes, naar wat Paulus over zonde zegt in het gedeelte als geheel. Maak de zin 'Zonde is als...?' af op het tweede vel papier. Probeer kort te zijn - niet meer dan acht woorden!

DE LAATSTE DEFINITIE

Maak, na het bekijken van elkaars definities, één gezamenlijke definitie voor de hele groep.

OVERDENKING

Weklagen is een belangrijk onderdeel van het oudtestamentische en van het joodse gebed (getuige de Klaagmuur in Jeruzalem). Het is een manier om verdriet uit te drukken tegenover God, over de wijze waarop alles gaat. Het is niet een manier om tegen God te zeggen hoe verschrikkelijk iedereen is, behalve wij. Het is ook niet een zich wentelen in wanhoop. Het is eerder een zien en voelen van de gebrokenheid van het bestaan, maar bij dat verdriet wel weet hebben van hoop - de hoop van vrede, van vergeving en opstanding van het leven, en van de komst van het Koninkrijk.

Tijdens de overdenking is er eerst een ogenblik stilte voor concentratie op een christelijk symbool, daarna wordt één van onderstaande bijbelgedeelten, of worden beide, hardop voorgelezen.

Toen Hij nog dichterbij gekomen was en de stad zag, weende Hij over haar en zei: 'Och of gij ook op deze dag verstond wat tot uw vrede dient, maar thans is het verborgen voor uw ogen'.

(Lucas 19:41-42)

Neig, mijn God, Uw oor en hoor; open Uw ogen en zie onze verwoesting en de stad waarover Uw naam is uitgeroepen; want niet op grond van onze

gerechtigheden storten wij onze smeekbeden voor U uit maar op grond van Uw grote barmhartigheden. O Here, hoor! O Here, vergeef! O Here, merk op! Treed handelend op; wacht niet omwille van Uzelf, mijn God, want Uw naam is uitgeroepen over Uw stad en over Uw volk.
(Daniël 9:18-19)

Na nog een ogenblik stilte is er gelegenheid om onze eigen inzichten en voornemens in een vrij gebed uit te drukken. Je kunt je gebed beginnen met 'Dank U, Here, voor...' of 'Here, help ons om...'

LEG DE VERBINDING

Spreek samen af om de komende week naar je leven te kijken vanuit het gezichtspunt van zonde als zwaartekracht, of vanuit andere beelden die jullie gebruikt hebben. De volgende keer kun je de ervaringen uitwisselen over gelegenheden waarbij dit geholpen heeft om te begrijpen wat er aan de hand was, en om de juiste beslissingen te nemen.

Afgoden en verslavingen

TERUGBLIK

In de vorige bijeenkomst hebben we naar het leven gekeken vanuit het gezichtspunt van zonde als de zwaartekracht van ons leven. Deze week zijn we weer bij elkaar om te vertellen over gelegenheden waarin ons dit geholpen heeft om te begrijpen wat er aan de hand was, en om de goede beslissingen te nemen. We delen nu met elkaar wat we hebben gezien en geleerd.

AFGODEN EN VERSLAVINGEN

Als we iets of iemand het middelpunt van ons leven maken, het ultieme richtpunt van ons bestaan, dan maken we een afgod. Wat we in Gods plaats zetten kan ongevaarlijk zijn of zelfs goed in zichzelf – zoals vrijgevigheid, muziek, kerkenwerk of dierenliefde (om er willekeurig een paar te noemen). Echter, door het de plaats van God te laten innemen, wordt het op den duur een vernietigende kracht binnen in ons. We kunnen ook van iets dat in zichzelf slecht is een afgod maken (hebzucht of rassenhaat bijvoorbeeld).

Eén van de diepste drijfveren om van iets een afgod te maken is de drang om ‘controle over het bestaan’ te krijgen en het een middelpunt te geven – waarover wij de controle hebben. Echter, door onszelf over te geven aan iets wat minder is dan God, beperken en beknotten we ons leven. Wat meer is, als we dat doen beheerst de afgod ons uiteindelijk.

Als dat gebeurt, worden onze afgoden verslavingen. Zodra we ze gaan aanbidden, kwellen ze ons. Er zijn drie verschillende vormen van verslaving. Verslaving aan een stof gaat over voor de hand liggende zaken als alcohol en drugs. Maar we kunnen aan bijna alles verslaafd raken (bijv. cafeïne of chocolade). Dan is er de verslaving aan handelingen, waarvan de meest voorkomende werken en winkelen zijn. Het is niet zo dat deze dingen slecht zijn in zichzelf, het is wat sommige mensen ermee doen. Sommige gevallen van promiscue gedrag hebben te maken met verslaafd zijn aan seks of aan verliefd worden. Het is de handeling en niet de persoon waar de verslaafde ‘gek op is’. De derde soort verslaving is de verslaving aan een relatie, waarvan de duidelijkste (en waarschijnlijk de minst gevaarlijke) het ‘tieneridool’ is. Gevaarlijker is verslaving aan een machthebber of de aanbidding van een ander menselijk wezen.

Het goede nieuws is dat God is gekomen om ons te verlossen van afgoden en verslavingen.

Wat vind je hiervan?

HERKENNING VAN AFGODEN EN VERSLAVING

Het volgende doen we met behulp van kranten, tijdschriften en video:

- Haal die gebeurtenissen, verhalen en 'bekende mensen' eruit, die volgens jou te maken hebben met afgoden en / of verslavingen.
- Probeer na te gaan wat de dingen zijn waar wij, en de mensen om ons heen, het gemakkelijkst aan verslaafd raken of wat we een afgod laten worden in ons leven. Hoe en waarom raken we verslaafd?
- Wat zijn de afgoden en verslavingen waaraan kerkleden het gemakkelijkst ten prooi vallen? Waarom? Wat kunnen we hieraan doen?
- Waar vind je deze gedragspatronen in je eigen leven of in het leven van je familie – in het verleden of tegenwoordig?

BIJBELSTUDIE

Lees Matteüs 6:19-33

Ga samen na wat Jezus zag als de antwoorden op de vragen die je zojuist hebt behandeld, namelijk:

- Wat zijn de meest waarschijnlijke afgoden en verslavingen?
- Waarom dringen ze de menselijke beleving binnen?
- Wat is de remedie?
- Hoe kunnen wij in de consumptiemaatschappij leven vanuit andere normen en waarden?
- Welke praktische stappen kunnen wij doen, en hoe kunnen we elkaar daarin stimuleren, om in onze levensstijl te laten zien dat:
 - wij als christenen net als ieder ander onze levensstandaard willen verbeteren, maar dat onze levensstandaard wordt afgemeten aan de gelijkenis met Jezus.

Hoe kunnen wij, als groep, ons leven zo vormgeven dat we een leven leiden dat is bevrijd van afgoden en verslavingen? Een leven dat vrij is van de afgoden en verslavingen die al onze relaties en omstandigheden zo aantasten?

Het doel van de kerk is een andere manier van zien en leven te tonen.
(John Westerhoff)

OVERDENKING

Tijdens de overdenking is er een ogenblik stilte waarin we ons concentreren op een christelijk symbool. Dan wordt het volgende citaat voorgelezen, als aandachtspunt voor onze meditatie, en om ons te helpen ontdekken wat een verkeerde plek in ons leven heeft.

Mijn god is dat wat
mijn aandacht boeit
mijn handelen bepaalt
mijn geest bezig houdt
en doel geeft aan wat ik doe.
(Luke Johnson)

DE PRAKTIJK

Probeer na te gaan, aan de hand van wat we geleerd hebben tijdens de bijbelstudie, wat we zouden kunnen veranderen in onze levensstijl om een meer 'afgod- en verslavingloos' leven te leiden. Tot eer van God, tot heil van onszelf en tot een teken voor de mensen om ons heen.

Hoe kunnen we elkaar daarbij helpen? We kunnen misschien de praktische stappen die we van plan zijn te nemen samen doorspreken.

Afstandsbediening

TERUGBLIK

We eindigden de vorige bijeenkomst met wat we samen zouden kunnen doen met betrekking tot onze levensstijl, om een leven te leiden dat meer vrij is van afgoden en verslavingen – tot eer van God, voor ons welzijn en als een teken voor de mensen om ons heen.

Vaak zal dit ‘overwinnen’ een zaak van lange adem zijn. We doen nu verslag van de dingen die we hebben gedaan, van onze schijnbare korte termijn ‘mislukkingen’ en ‘successen’ en van de lange termijnplannen die we hebben voor de toekomst.

Ook in de allerheiligsten is, zolang zij in dit leven zijn, pas een eerste begin van deze gehoorzaamheid aanwezig; maar wel beginnen zij met een ernstig voornemen niet alleen naar enkele, maar naar alle geboden van God te leven. (Heidelbergse Catechismus, antwoord 114)

AFSTANDBEDIENING

Tijdens de vorige bijeenkomst hebben we naar afgoden en verslavingen gekeken. Zij hebben speciaal betrekking op hoe wij Gods schepping misbruiken, omdat de zwaartekracht van de zonde ons antwoord op genade en leven verdraait en ‘naar beneden haalt’. Het is niet alleen een kwestie van hoe wij dingen aanpakken - ook andere mensen raken verstrikt in onze afgoden en verslavingen – maar de nadruk ligt daar toch wel op: ons misbruik van dingen.

Deze week zullen we het hebben over de invloed van de zonde op relaties. De twee centrale uitdrukkingen waar we naar kijken zijn: controle hebben en afstand houden. Dat zijn belangrijke woorden in onze cultuur. Als archeologen van de toekomst de resten zullen opgraven van een lang vergane nederzetting in Nederland, dan zullen ze waarschijnlijk concluderen dat de afstandsbediening van onze televisies het belangrijkste instrument was dat we gebruikten. Bijna elk huis heeft er wel één. Het woord afstands-bediening geeft precies aan waar we het over willen hebben: bediening (= controle en beheersing) op afstand.

Zeker is dat veel in het leven gaat over bedienen, besturen en beheersen. Beheer van het milieu, controle in de politiek en zeggenschap over andere mensen. Wij willen al snel uitmaken wat andere mensen moeten doen en zelfs denken. De wereld heeft ons, door Hitler en Stalin en vele anderen, laten zien hoe verslaafd we zij aan het hebben van macht over mensen. Maar Jezus kwam iets nieuws laten zien. Hij sprak met gezag, maar Hij probeerde nooit over mensen te heersen; integendeel, Hij kwam om te ‘redden’, om mensen vrij te maken. Jezus heeft ons een leven laten zien dat gewijd was aan de macht van de liefde, in plaats van aan de liefde voor macht. Het moet ook onze bedoeling zijn om andere mensen vrij te maken, ze ruimte te geven, om ze te bevrijden (lees Matteüs 20:26).

Onze maatschappij heeft zo de nadruk gelegd op het individu, op individualisme en op het 'je eigen baas zijn' dat we nu hunkeren naar een gevoel van erbij horen: naar liefde en naar intimiteit. Toch zijn we niet goed in relaties. We houden afstand en blijven afstandelijk. Of we dringen binnen in andermans ruimte (daarover gaat het bij dominant gedrag en fysiek, emotioneel en seksueel misbruik), of we raken afgesneden, geïsoleerd, eenzaam en verlangend naar een gevoel van ergens bijhoren.

We zullen als groep met elkaar gaan praten over de verschillende manieren waarop we om ons heen duidelijk de neiging zien om afstand te houden, of om de baas te zijn. Misschien durven we zelfs wel te laten zien waar dit opgaat in ons eigen leven. De apostel Jakobus herinnert ons er aan dat we 'elkaar onze zonden moeten belijden' (Jakobus 5:16).

GEVAAR – WERKENDE AFSTANDSBEDIENING

Gebruikmakend van onze reflecties op de dingen die in de wereld om ons heen gebeuren, gaan we kijken naar symptomen van deze twee ziektes, namelijk afstand bewaren, en toch de leiding hebben.

BIJBELSTUDIE

Lees de hele brief van Paulus aan Filémon. Beschouw deze in het licht van wat we al besproken hebben met betrekking tot afstand houden en de controle hebben.

Ga na waar Paulus mensen ruimte geeft, hoe hij mensen probeert aan te sporen tot goede daden, en wat voor voorbeeld hij zelf geeft.

Stel elkaar de volgende vragen:

- Hoe spoort onze levenservaring met deze soort ervaring?
- Wat kunnen we leren van de manier waarop Paulus een moeilijk sociaal probleem aanpakt?
- Wat zouden we de komende week kunnen oefenen, in het licht van deze overwegingen?

OVERDENKING

Tijdens de overdenking zal er een tijd van stilte zijn om ons te concentreren op een christelijk symbool. Daarna vormen de volgende woorden van Jezus het brandpunt van onze meditatie.

Jezus zei:

De dief komt niet dan om te stelen en te slachten en te verdelgen; Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed.

(Johannes 10:10)

Wij verwerpen iedere poging om ons leven te laten beknotten door overheersing van anderen, of doordat wij op afstand van hen worden gehouden.

Wij hebben berouw over de manieren waarop wij afstand willen houden of heerszuchtig willen zijn

Wij verbeugen ons in Gods verlangen om dichtbij te zijn, en toch ons vrij te maken.

Wij besluiten zo te handelen in onze relaties met anderen.

LEG DE VERBINDING

Gebruik de vruchten van de meditatie en van de discussies tijdens de bijbelstudie, om te bedenken wat we voor ons gevoel van God moeten gaan doen deze week, om te leven in de vrijheid en de intimiteit die Hij voor ons heeft verworven. Laten we proberen om die intimiteit en ruimte ook aan anderen te geven.

De nieuwe mens en de oude mens

TERUGBLIK

Tijdens onze overdenking aan het eind van de vorige bijeenkomst hebben we stilgestaan bij een aantal gedragslijnen, namelijk het verwerpen van iedere poging om ons leven te laten beknotten vanwege overheersing door anderen, het berouw hebben van ons afstand willen houden of ons willen heersen. We verheugden ons in het verlangen van God om dicht bij ons te zijn, en ons toch vrij te maken. We besloten om ook op die manier om te gaan met anderen. Op grond van die overdenking hebben we toen bedacht hoe we kunnen strijden tegen de zonde en dicht bij God kunnen leven. Nu doen we verslag van hoe het ging, wat we hebben geleerd of waartegen we moesten strijden, en hoe we van plan zijn door te gaan.

DE NIEUWE MENS EN DE OUDE MENS

Tijdens de eerste drie bijeenkomsten hebben we gekeken naar de aard van de zonde.

Eerst beschouwden we het als zwaartekracht, de kracht die ons naar beneden trekt. Toch leren wij ook van onze erkenning van de zonde, namelijk het verlangen naar een heilig leven en het intensief bidden tot God

Toen keken we naar de manier waarop de zwaartekracht van de zonde ons neertrekt in afgoden en verslavingen die ons leven verminken.

In de vorige bijeenkomst dachten we erover na hoe wij proberen óf afstand te houden van anderen (ver af zijn), en / óf macht over hen te krijgen (de baas zijn) – en hoe zij ons vaak ook zo behandelen.

In deze laatste twee bijeenkomsten kijken we hoe dit verstorende effect van zonde (de ‘zwaartekracht’) invloed heeft op ons eigen leven en onze identiteit – het onderwerp voor deze bijeenkomst. De volgende keer bekijken we hoe zonde de hele menselijke samenleving en alle leven op aarde aantast.

Zonde heeft grote invloed op ons persoonlijk leven, in alle facetten: verstand, wil, emoties, seksualiteit, relaties. De Bijbel wijst op een scheiding in ieder van ons – tussen de oude mens, die zichzelf presenteert als God of aan andere goden eer geeft, en de nieuwe mens die ontstaat wanneer we leven voor God.

De oude mens ziet zichzelf als het middelpunt van het leven, de nieuwe mens gaat boven zelfbewustzijn uit, naar toewijding aan het leven, aan anderen en aan God – hij kan boven zichzelf uit gaan (‘overstijgen’). De oude mens probeert te verbergen, te presteren, in de smaak te vallen en te overheersen. De nieuwe mens kan zich bewegen tussen geven en ontvangen, sturen en gestuurd worden, al naar gelang de situatie vereist. De oude mens vindt z’n middelpunt in zichzelf en z’n eigen handelen, de nieuwe mens strekt zich uit om naar God te luisteren en te handelen in gehoor-

zaamheid aan wat hij hoort. De nieuwe mens is open naar God en het leven, de oude mens is 'gericht op het schepsel' of is 'naar binnen gekeerd', zoals Augustinus en Maarten Luther het stelden. Door de Geest spreekt God de nieuwe mens aan, die tot leven is geroepen door Christus.

In de Bijbel wordt dit genoemd: 'in Adam zijn' (de oude mens) en 'in Christus zijn' (de nieuwe mens). Je kunt hierover lezen in de brief van Paulus aan de Romeinen, speciaal hoofdstuk 5:12-21 en 6:1-14

UITWISSELING

Ga uiteen in groepjes van twee en maak elkaar deelgenoot van situaties waarin de oude mens de overhand had of de nieuwe mens.

BIJBELSTUDIE

We gaan kijken naar drie bijbelgedeelten.

1 Lucas 3: 21-22 - Jezus wordt gedoopt

Let erop hoe Jezus ervaart dat Hij:

- wordt geliefd (de woorden van de stem en de neerdaling van de duif);
- wordt aangesproken (de Vader roept Hem in Zijn hoedanigheid als de Zoon);
- wordt gezonden: een gedeelte van het 'woord uit de hemel' komt uit Psalm 2:7, over Davids koningschap, en een gedeelte komt uit Jesaja 42:1, over de lijdende knecht. Hij is gezonden om een leven te tonen van dienend gezag – terwijl Hij de liefde voor macht verwerpt, omhelst Hij de macht van de liefde.

Dit is de kern van onze nieuwe natuur – we worden geliefd, aangesproken en gezonden.

Deel met elkaar verhalen over tijden dat we voelden dat we werden liefgehad, aangesproken en / of gezonden door God.

2 Marcus 10: 46-52 - de blinde Bartimeüs

Bespreek hoe Bartimeüs wordt geliefd, aangesproken en gezonden.

3 Romeinen 8: 12-17 - de kinderen van God

Bespreek hoe kinderen van God geliefd zijn, aangesproken en gezonden worden

Dit wordt gedaan in twee groepen. Na afloop doen we verslag aan elkaar.

We moeten ook uitwerken hoe dit van invloed is op onze houding ten opzichte van onszelf. Laten we ons bepalen door de 'oude mens' of door de 'nieuwe mens'?

Een goed begrip van ons ware zelf en de aanvaarding ervan is noodzakelijk. Als ik mijzelf kan aanvaarden, omdat God mij heeft aanvaard en niet vanwege mijn prestaties of bezittingen, dan ben ik niet langer gevangen in mijn pogingen om mijzelf voor Hem te rechtvaardigen. Zo worden we echt mensen, echte personen. Dat worden we als we in Christus blijven. Als wij ons continu richten op het woord van de Vader, dat tot ons blijft komen, en als wij daaraan gehoorzaam leven, dan is ons nieuwe 'zelf' niet gebonden aan de stemmen waarnaar ons oude 'zelf' luisterde.

(Leanne Payne, *The Healing Presence*, pp 47-48; parafraserend weergegeven)

OVERDENKING

Tijdens de overdenking is er een tijd van stilte voor concentratie op een christelijk symbool. Daarna vormen deze woorden uit Efeziërs het aandachtspunt voor onze meditatie:

Dit is de waarheid in Jezus, dat u wat uw vroegere wandel betreft, de oude mens aflegt, die ten verderve gaat, naar zijn misleidende begeerten, dat u verjongd wordt door de geest van uw denken, en de nieuwe mens aandoet, die naar de wil van God geschapen is in waarachtige gerechtigheid en heiligheid.

(Efeziërs 4:22-24)

Neem de tijd om erover na te denken wat in ons leven behoort tot de oude mens en wat tot de nieuwe mens.

LEG DE VERBINDING

Hoe kunnen wij leven als mensen die worden liefgehad, aangesproken en gezonden door God?

Wat zou God willen dat wij / ik 'afleg(gen)' of 'aandoe(n)'?

Denk eraan dat dit het belangrijkste deel is van de bijeenkomst: afspreken hoe te leven overeenkomstig het Evangelie dat we met de mond belijden. Zoals Jezus zegt: 'Zalig zijn zij, die het woord van God horen en dat bewaren' (Lucas 11: 28).

Wereldwijde waarschuwing

TERUGBLIK

De vorige bijeenkomst eindigde met het nagaan hoe onze bijbelstudie en ons samen nadenken ons handelen zouden kunnen vormen. Dit is het belangrijkste onderdeel van de studie: afspreken hoe we kunnen leven naar het Woord van God.

We doen verslag van ons wel en wee van de afgelopen week.

WERELDWIJDE ZWAARTEKRACHT

Deze laatste bijeenkomst kijkt naar het effect van het kwaad op de wereld om ons heen. Dezelfde innerlijke strijd die wij ervaren tussen onze nieuwe mens en onze oude mens, wordt gevoerd in menselijke relaties, in maatschappelijke organisaties (zoals scholen, werkplaatsen, industrie, regeringen) en kerken, en ook in het milieu.

Er zijn drie fasen van wereldomvattende zwaartekracht om naar te kijken:

1 De realiteit van het kwaad in de menselijke samenleving

De Bijbel staat vol met verhalen die getuigen van deze realiteit. In het boek Genesis lezen we over de zondeval. We zijn gevangen in onze verkeerde keuzes. De geschiedenis van de torenbouw van Babel (Genesis 11:1-9) gaat helemaal over de vernietigende effecten van een overontwikkelde zucht naar macht. Oorlogen, overstromingen, plagen vullen zijn bladzijden: het is niet allemaal goed met planeet aarde.

2 De hoop op een nieuwe orde

De eerste boeken van de Bijbel brengen drie grote thema's van hoop ter sprake.

- *sabbat* (rust)
- *jubeljaar* (bevrijding)
- *shalom* (vrede/heelheid)

De profeten spraken van een nieuwe dag, een nieuwe orde en een nieuw verbond.

Jezus kwam het goede nieuws van het Koninkrijk verkondigen – Gods heerschappij breekt aan.

In het boek Openbaring wordt de 'oude orde' (Rome in die tijd) voorgesteld als 'de grote hoer, Babylon', maar Gods nieuwe orde is het nieuwe Jeruzalem (een stad of gemeenschap die leeft van de kennis van God) dat 'neerdaalt uit de hemel als een bruid voorbereid voor haar man'.

3 De tekenen van de overwinning over het kwaad die al te zien zijn

Hebreeën 11 geeft een opsomming van de gelovige mannen en vrouwen, die leefden bij de waarden en de waarheid van de toekomstige wereld. Van hen is Jezus het hoogste voorbeeld (Hebreeën 12).

Wij moeten het Koninkrijk zoeken terwijl het er al is, en bidden om de komst ervan (het Onze Vader).

Pinksteren keert Babel om – hier en nu doet God dat op wonderlijke wijze ook al incidenteel. Ook al is er veel lijden, dat niet weggenomen wordt, toch zien we soms hoopvolle signalen van het vrederijk dat komt.

Dit alles maakt duidelijk dat:

- 1 het kwaad realiteit is in onze maatschappij, en niet alleen in onszelf;
- 2 het christelijk geloof altijd heeft uitgekeken naar een nieuwe orde van rust, bevrijding en vrede;
- 3 we in Christus zien dat de overwinning al is behaald en dat de toekomst zich in onze tijd laat zien met hoopvolle signalen.

HET KONINKRIJK ONDER ONS

Maak een lijst van manieren waarop je de tekenen kunt zien van Gods nieuwe orde die zich laat zien, hier en nu, vroeger en op andere plaatsen.

- Waar in de wereld zijn hoopvolle situaties?
- Waar zijn sabbat, jubeljaar en shalom duidelijk zichtbaar?
- Waar zijn (in relaties, zaken, gemeenschappen, organisaties, naties) tekenen van de overwinning over de zwaartekracht van het kwaad?
- Waar kunnen we mensen aan het werk zien om het tij van vernietigende krachten te keren?

Maak de lijst zo uitgebreid mogelijk. Hij moet ons eraan herinneren dat het Koninkrijk onder ons aanwezig is.

Eén van de grootste vraagstukken van onze tijd is de milieucrisis die onze planeet bedreigt.

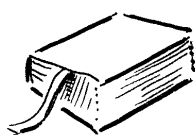
Soms heeft de christelijke traditie mensen van zichzelf laten denken dat ze zo anders zijn dan de rest van de schepping, dat ze er superieur aan zijn. Het moderne stadsleven is vervreemd van de natuurlijke banden met de schepping. We eindigen ermee dat we denken dat de wereld waarin we leven onze schepping is, en we verliezen ons gevoel van geschapen zijn.

Dit alles heeft geleid tot overheersing en uitbuiting van de schepping. We hebben geen zicht meer op God de Schepper.

Dit zelfzuchtige begrip van heersen over de schepping is een deel van het kwaad in onze moderne wereld. Het moet in evenwicht gebracht worden met hoop op een nieuwe orde, waarin we het begrip van onszelf, als schepsels die deel uitmaken van de schepping, weer ontdekken. Heerschappij in de bijbelse betekenis heeft te maken met rentmeesterschap en niet met macht.

Wij verdraaien de christelijke boodschap als we God als Verlosser scheiden van God als Schepper.

Mensen zullen willen luisteren naar een kerk die de milieuvragen serieus neemt.

BIJBELSTUDIE: JESAJA 65:17-25

Dit visioen van Jesaja heeft kosmische dimensies. Toch spreekt het over kwesties waarmee veel gemeenschappen worstelen:

- het verlangen naar, en het gebrek aan echte gemeenschap (vs. 18-19);
- kindersterfte (vs. 20);
- de noden van de ouderen (vs. 20);
- armoede, huisvesting en werkgelegenheid (vs. 21-24);
- in en door alles een geestelijke honger (vs. 24);
- en milieuvraagstukken komen ook aan de orde (vs. 25).

Het lijkt een erg hedendaags visioen. Zijn er onder ons die zich op een of andere manier bezig houden met deze kwesties?

Hoe kunnen wij, in ons leven, deel uitmaken van Gods oplossing, in plaats van deel te zijn van het probleem? – hoewel we er in het welvarende westen niet onderuit kunnen dat we ook deel zijn van het probleem.

Bespreek wat we zouden kunnen doen

- als individuen;
- als groep;
- als kerk?

LEG DE VERBINDING

Wat hebben we geleerd in deze bijeenkomst, en gedurende de hele module?

Hoe heeft het onze houding en ons gedrag veranderd?

Wat kunnen we doen - en hoe kunnen we elkaar daarin helpen - als resultaat van wat we hebben overdacht? Heeft het gevolgen voor onze rol in onze buurt, in de plaats waar we wonen, op de werkplek en in de politiek? Is er iets wat we samen zouden kunnen doen als een teken van hoop en van de nieuwe orde die God eens ten volle zal vestigen? Hoe kunnen wij goed nieuws zijn?

Schrijf één of twee dingen op die je het belangrijkste vindt van alles wat we geleerd hebben en wat we willen gaan doen. Dit zal gebruikt worden voor de komende overdenking.

OVERDENKING

Tijdens de overdenking is er een moment van stilte om ons te concentreren op een christelijk symbool. Daarna gebruiken we wat we hebben opgeschreven als de dingen die we hebben geleerd, en die we willen gaan doen, als het middelpunt voor onze overdenking.

Sommigen van de dingen die we hebben geleerd kunnen ons bedroefd maken over de gebrokenheid van onze wereld. Maar onze voornemens kunnen ons blij maken over het goede nieuws van het komende Koninkrijk. Wij mogen door onze woorden en daden deel zijn van dat goede nieuws.

De zoektocht naar identiteit

BELANGRIJKE DINGEN

Vier belangrijke dingen over jezelf. Neem een stuk papier en vouw dat in vier gelijke delen.

- In het linker bovenvak schrijf je één van de gelukkigste moment uit je jeugd.
- In het rechter bovenvak noteer je je favoriete maaltijd.
- In het linker benedenvak schrijf je de persoon, (uit het verleden of heden), die je het meest bewondert.
- In het rechter benedenvak schrijf je de naam die je zou kiezen als je je eigen naam niet zou kunnen gebruiken.

Splits op in kleine groepen en deel met elkaar wat je hebt opgeschreven.

DE ZOEKTOCHT NAAR IDENTITEIT

Identiteit is weten wie ik ben. Veel mensen zijn vandaag de dag onzeker over wie ze zijn en leven in onvrede met zichzelf.

Waarden en ideeën, die de mensen hun identiteit geven in onze maatschappij, veranderen voortdurend. Waar zouden we moeten zoeken om te ontdekken wie we zijn?

Sommige oosterse levensbeschouwingen zeggen: 'Verlies je identiteit in het grote universum'. Anderen beweren (zoals New Age): 'Zoek het vooral binnen in jezelf'.

Als christenen geloven we dat we onze werkelijke identiteit zullen vinden als we weten wie we zijn in de ogen van God.

WAT DOET EEN NAAM ERTOE?

Namen zeggen veel over een identiteit. Praat met elkaar in de grote groep of in kleine groepjes over de volgende vragen. Schrijf alles op wat je in de grotere groep wilt zeggen.

- Heeft iemand een verhaal over namen? Zit er een verhaal achter je eigen naam of de namen die je aan je kinderen gaf?
- Lees hardop Genesis 2:19-24. Waarom heeft God de namen van de dieren niet aan Adam verteld? Zou jij een andere naam voor de dieren hebben gekozen?
- Waarom is het geven van een naam aan dingen belangrijk? Opmerking: Door een

naam te geven, kun je ook 'iets thuis brengen', een diagnose stellen. Heeft iemand een verhaal over een arts die hun kwaal een naam gaf? Of heb je meegemaakt dat je je iemands naam niet meer wist te herinneren? Heb je een verhaal over een verkeerde diagnose, bijvoorbeeld door de garage waar je je auto had gebracht?

- Wat gebeurt er als mensen een bijnaam hebben of wanneer namen pesterig gebruikt worden? Heb je voorbeelden? Hoeveel pijn doet schelden?

EEN NIEUWE NAAM

Lees als groep hardop Matteüs 16:13-20. Probeer de invloed van de nieuwe naam van Petrus te ontdekken.

- Maak een lijst van andere mensen in de Bijbel die een nieuwe naam hebben gekregen.
- Ga na hoe Petrus zijn nieuwe naam werd en hoe hij 'daarin groeide', via de verloochening, het herstel en Pinksteren.
- Overdenk de manier waarop Petrus' nieuwe identiteit zich voortdurend ontwikkelt in de evangeliën en het boek Handelingen.
- Ervaar je zelf ook het groeien van een nieuwe identiteit in je eigen christenleven?

HOE ZIE JE JEZELF?

Vouw weer een stuk papier in vier gelijke delen. Zet de letter V (voor vrouw) in het linker bovenvak en de letter M (voor man) in het rechter bovenvak. Schrijf de namen op van de mensen die een belangrijke invloed op je hadden tijdens je jeugd (0-16). Dit zullen niet altijd je ouders behoeven te zijn. Schrijf de mannen aan de ene kant van het papier en de vrouwen aan de andere kant. In de bovenste vakken – onder de namen – schrijf je op waarin je lijkt op die persoon. In de onderste vakken schrijf je op waarin je van hen verschilt. In groepen van twee of drie wissel je uit hoe je jezelf ziet.

SAMEN BIDDEN

Ga in een rustige sfeer danken:

- voor Gods liefde voor ons (Romeinen 14:7);
- dat we geroepen worden in de naam van Christus (Efeziërs 1:4);
- voor onze nieuwe naam die in Christus is (Openbaring 2:17);
- dat we als gelovigen de naam van Christus mogen aannemen (Jesaja 62:4);

- voor elkaar en voor Gods liefde voor ons.

Eventueel kun je de gebeden afwisselen met het volgende refrein:

Leider: Jezus Christus is het licht van de wereld

Allemaal: Het licht, dat de duisternis niet kan doven

LEG DE VERBINDING

Geef de komende week aandacht aan:

- je eigen gevoel / idee van identiteit
- de zoektocht naar identiteit door de mensen om je heen
- de identiteit van mensen die in / door de media worden geportretteerd

Kom volgende week met waarnemingen en afbeeldingen. Het kan je helpen door je waarnemingen op te schrijven of kranten- en tijdschriftartikelen uit te scheuren.

De zoektocht naar identiteit

INLEIDING

Het doel van de vijf bijeenkomsten van deze module is te ontdekken wat de Bijbel zegt over de gelovige als een nieuwe schepping in Christus. We zullen kijken naar de moderne zoektocht naar persoonlijke identiteit (zoekend naar antwoorden op de vraag: wie ben ik?). Het doel is ons besef van innerlijke zekerheid en welbevinden te verdiepen, zodat we beter in staat zijn onze roeping te vervullen om God en de naaste lief te hebben als onszelf. Het belangrijkste van dit hele proces is dit feit:

Er kan geen liefde zijn voor de naaste, nog minder liefde tot God, zonder een zelf dat die liefde 'doet'.

(Roberta Bondi, *Bidden en Liefhebben*)

De eerste bijeenkomst is erop gericht te begrijpen waarom er een diepgaande zoektocht is naar identiteit en zingeving vandaag de dag. Ook gaat het erom ons alert te maken op de gevaren tijdens deze zoektocht en in de antwoorden die aangeboden worden. Ten slotte is het belangrijk een beter begrip te krijgen van onze eigen identiteit.

WAT IS IDENTITEIT?

Identiteit is het zichzelf bewust zijn van wie ik ben, het vermogen om de zin af te maken 'Ik ben ...'. Ook houdt identiteit in dat we in staat zijn om onze eigen persoonlijkheid, die we ons bewust zijn, te accepteren. Op twee manieren dreigt de moderne zoektocht naar identiteit in de verkeerde richting te gaan.

Vaak zijn we op zoek naar iets dat zeker en voor altijd *vastgelegd* is. Dat is niet verbazend, gezien onze snel veranderende wereld. Hoewel, we leven, groeien en veranderen. Onze identiteit is geen vast gegeven, we zijn steeds bezig mensen te *worden*. Dus onze identiteit is een reis, die we maken, we hebben de bestemming nog niet bereikt.

In de moderne cultuur wordt doorgaans naar identiteit gekeken als een *op zichzelf staand* gegeven. Echter, de Bijbel toont - samen met psychologie en ervaring - aan dat identiteit alleen wordt gevonden in samenhang met het leven, met andere mensen, met de wereld om ons heen en, zoals christenen belijden, met God. Het gaat om het idee of het besef erbij te horen. Identiteit is iets anders dan een woning (een vast, statisch en meetbaar gebouw), het is meer een thuis (de zich ontplooiende geschiedenis van de gemeenschap die een gezin in wording is).

WAAROM DE MODERNE ZOEKTOCHT?

Boeken over onderwerpen die met identiteit te maken hebben, staan lang in de boeken top-tien. Hoe komt dat?

Voor een deel is dit het resultaat van een welvaartsmaatschappij, waarin men niet

langer alleen maar op zoek is naar voeding en onderkomen. Er is veel *vrije tijd* om na te denken over 'hogere' en 'diepere' gevoelens.

Voor een ander deel komt het door de *ineenstorting* van het stelsel, waarin identiteit als vanzelfsprekend werd beschouwd. God, traditie, saamhorigheid, religie (*gij zult niet...*), een helder moreel uitgangspunt (*lieve kinderen gaan niet...*) en de netwerken van een uitgebreide familie en een plaatselijke gemeenschap, gaven in zekere mate stabiliteit aan het leven en voorzagen in een plek om ergens bij te horen, Beide factoren zijn van groot belang in het zoeken naar identiteit.

DE ONDERMIJNING VAN DE IDENTITEIT

Twee kenmerken van de moderne samenleving hebben bijgedragen aan het verlies van een veilige persoonlijke identiteit.

Een daarvan is de *verheerlijking van de twijfel* in onze wetenschappelijke cultuur. De wetenschap gaat vooruit door het vragen naar het 'waarom' en 'hoe' en door te zeggen 'Bewijs het maar', 'Hoe weet je dat?', 'Wat is het bewijs?'. Op zichzelf zijn dat waardevolle vragen. Zonder deze vragen zou de penicilline niet zijn ontdekt en zou de microchip niet zijn uitgevonden.

Aan de andere kant is het zo, dat deze cultuur, die wel de 'cultuur van wantrouwen' wordt genoemd, een sfeer schept van verwoesting als het om persoonlijke relaties gaat. Je kunt niet bewijzen dat iemand van je houdt. Je kunt zelfs niet bewijzen dat je bestaat.

Het andere kenmerk van onze cultuur is de manier waarop zij *opstand verheerlijkt*. Ketterij betekent letterlijk 'opstand tegen' de samenleving en haar normen. Historisch gezien hebben alle culturen zulke waarden en normen die de lijm van de samenleving vormen. Ze geven haar identiteit en op die manier zijn ze voedsel voor de identiteit van het individu. Zulke waarden worden vaak gesymboliseerd in helden (met wie mensen zich kunnen identificeren). Echter, in onze cultuur is dat patroon op z'n kop gezet. Vandaag de dag wordt identiteit gevonden door buiten de massa te gaan staan en alles te verwerpen dat een norm of een patroon kan bevatten. Je ziet het aan de verwerping van de 'helden'. Zij functioneren als een symbool voor de waarden van de maatschappij. De helden van vandaag zijn anti-helden, die hun identiteit ontlenen aan begrippen als 'tegen' en 'los' van ieder. Dat is echter maar moeilijk vol te houden.

VALSE SPOREN

Er zijn momenteel twee benaderingen van de zoektocht naar identiteit, die bepleit worden.

De ene is 'verlies je identiteit'. Dit is de weg van de oosterse mystiek, die het individu ziet als een druppel in de oceaan, dat enkel als doel heeft een te worden met de grote zee. Je moet jezelf dus helemaal verliezen in het geheel.

De andere is 'zoek het in jezelf'. Een uiting daarvan vind je in New Age, waarin men zegt 'Ik ben mijn eigen godheid' en waarbij men ook bijbelteksten gebruikt als 'De Vader en Ik zijn een', hetgeen dan inhoudt: ik ben een geestelijke bron in mezelf.

Deze module laat je de christelijke, alternatieve route ontdekken naar je persoonlijke identiteit, namelijk dat we *naar buiten kijken* om God en de naaste lief te hebben - op die manier kunnen we het best onszelf ontdekken.

De gave van de identiteit

TERUGBLIK

Bespreek met elkaar in groepjes van twee of drie hoe je erin bent geslaagd je plan van aanpak met betrekking tot overdenkingen en waarnemingen uit te voeren. Vertel vooral:

- iedere verandering in je zelfkennis en de acceptatie van jezelf;
- hoe mensen om je heen op zoek zijn naar hun identiteit;
- wat je waarnam in de media over de zoektocht van mensen naar hun identiteit.

MIJN IDENTITEIT IN CHRISTUS VINDEN

De Bijbel geeft ons een stevige fundament op grond waarvan we kunnen vaststellen wie we zijn. Er zijn vier hoekstenen om je christelijke, persoonlijke identiteit op te bouwen. Deze hoekstenen zijn genadegaven van God.

Ik ben gemaakt naar het beeld van God

Ik voel me vaak onbetekenend in het licht van het grote universum. God schiep hemel en aarde en Hij gaf me een sleutelpositie in de schepping: Hij houdt werkelijk van mij (Psalm 8:3-4). En volgens Psalm 139 heeft God mij geschapen als een uniek individu. Omdat ik Zijn schepsel ben, heeft Hij recht op mij.

Ik ben gevallen als kind van Adam en aangenomen als kind van God

Het Evangelie gaat over het beeld van God, dat stuk gemaakt werd en vernield door mensen. Dat lezen we in de geschiedenis van Adam en Eva (Genesis 3). Ik denk zelf zo vaak dat ik het alleen wel kan. Maar door genade geeft de Vader mij in Christus Zijn identiteit en Hij noemt mij Zijn kind (Romeinen 8:15-16). Omdat ik weet wat daarvoor nodig was (Jezus stierf aan het kruis), is mijn christelijke identiteit nooit vanzelfsprekend of 'gewoon'.

Ik ben bij mijn naam geroepen

God geeft ieder van Zijn mensen een nieuwe naam. Hij doet een persoonlijk beroep op mijn leven. Hij heeft mij anders gemaakt dan ieder ander en heeft me verschillende gaven en ambities gegeven (Openbaring 2:7).

Ik ben ingelijfd bij Christus

God leeft in mij. Ik vind mijn echte identiteit als Christus het centrum van mijn leven is geworden (Kolossenzen 1:27; Galaten 2:20).

- Wat komt overeen met je eigen ervaringen?
- Wat sprak je aan?
- Wat is je nog niet duidelijk?

JE NIEUWE ZELF

Lees Efeziërs 4:17-32

Paulus beschrijft hier de verandering die we meemaken als we in Christus zijn – een reis van de oude naar de nieuwe mens. Hij leerde aan de Efeziërs:

- de oude mens uit te doen / af te leggen;
- vernieuwd te worden in hun gedrag;
- de nieuwe mens aan te doen.

Kijk twee aan twee naar dit bijbelgedeelte en schrijf hieronder een paar kenmerken van de oude en de nieuwe mens:

oude mens	nieuwe mens
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____

Op welke manier wordt de leden van je gemeente geleerd de oude mens af te leggen en vernieuwd te worden en de nieuwe mens aan te doen?

Wissel met elkaar uit wat Paulus bedoelt met elk van de drie genoemde dingen. Maak je voorbeelden praktisch en concreet.

EEN NIEUWE PERSOON WORDEN

Neem een stuk papier (A4) en teken er in het midden een cirkel op met behulp van een kopje. Vouw het papier in de breedte (niet in de lengte) en schrijf in het bovenste deel van de cirkel je naam. Teken rondjes buiten de cirkel en schrijf daarin de kenmerken van het soort mens, dat God jou wil maken en waar Hij je toe oproept. Je ziet nu alleen nog maar kleine zaadjes, maar bid dat God je het juiste zicht geeft op degene, die we door genade zullen worden. Wissel dit uit in groepjes van twee of drie.

Vraag God in een gebed om de gave van de nieuwe naam voor de persoon, die je wilt gaan worden:

- het mag een gewone, actuele naam zijn, die een kenmerk aangeeft;
- of een zin ('geliefd door God', 'sterk in Christus', 'kostbaar in Zijn ogen');
- of een figuur uit de geschiedenis of de literatuur;
- of gewoon een eigenschap (gelovig, moedig, mild).

Schrijf deze naam, zin of dit woord in de onderste helft van de cirkel.

LEG DE VERBINDING

Wees een tijdje stil om dit te overwegen en schrijf dan op of je hindernissen ervaart om de gave van de nieuwe identiteit in Christus te ontvangen en welke stappen je kunt ondernemen om de gave te ontvangen. Welke praktische stappen kunnen we nemen om te leven in de waarheid waarin God ons ziet?

Help elkaar in groepjes van twee of drie het een en ander uit te werken. Breng de *hindernissen* in beeld en maak een *praktisch plan van aanpak*.

De gave van de identiteit

INLEIDING

De moderne samenleving is in rep en roer over haar identiteit. Wat meer is, onze eigen cultuur heeft de 'landkaarten' van de christelijke erfenis, waarmee we de weg naar huis weer zouden kunnen vinden, weggegooid. We zijn twijfelend op drift geraakt.

Om bij het beeld van het water te blijven, de schrijver van Psalm 40:1-3 legt getuigenis af van Gods genade in de volgende woorden:

Vurig verwachtte ik de HERE;
toen neigde Hij Zich tot mij en hoorde mijn hulpgeroep.
Hij trok mij op uit de kuil van het verderf,
uit het slijk van de modderpoel;
Hij stelde mijn voeten op een rots,
mijn schreden maakte Hij vast.
Hij gaf mij een nieuw lied in de mond,
een lofzang aan onze God.
Mogen velen het zien en vrezen,
en op de HERE vertrouwen.
(Psalm 40:1-40)

De Bijbel geeft ons een stevige ondergrond, waarop onze identiteit, het huis van ons zelfinzicht en onze zelfacceptatie, zijn gevestigd en waarin we veilig kunnen wonen. Er zijn vier hoekstenen voor de christelijke, persoonlijk identiteit. Ze zijn genadegaven van God.

GEMAAKT NAAR HET BEELD VAN GOD

Eén van de schaduwkanten van de moderne wetenschappelijk ontdekkingen, en misschien in het bijzonder die van de grootsheid van het heelal, is hoe klein en onbetekenend we als menselijke wezens zijn. De psalmdichter (Psalm 8:3-4) voelde dat ook, zelfs ruim voor alle moderne ontdekkingen, ongetwijfeld als gevolg van het kijken naar de sterrenhemel aan een wolkenloze (en straatlichtloze) nacht:

Aanschouw ik Uw hemel,
het werk van Uw vingers,
de maan en de sterren,
die Gij bereid hebt:
wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt,
en het mensenkind, dat Gij naar hem omziet?
(Psalm 8:4-5)

Het antwoord, dat de psalmdichter geeft, is niet hoe onbetekenend wij zijn, maar hoe groot de liefde van God is. Wij zijn gemaakt naar het beeld van God. Er zijn heel veel

aspecten van dat beeld, die we herkennen. Ons vermogen om te denken en te redeneren en onze gedachten uit te drukken in woorden. Ons vermogen om morele keuzes te maken en liefde te geven. Onze creativiteit, onze originaliteit. Al deze zaken ondersteunen het feit, dat we geschapen zijn als persoon naar het beeld van een persoonlijke God. Feitelijk werd het woord 'persoon' het eerst gebruikt door theologen, die probeerden de natuur van God te beschrijven, toen ze de geloofsbelijdenissen van de kerk aan het schrijven waren. Pas later hebben de psychologen het woord 'persoon' opgepikt om de mens te beschrijven.

Ieder mens, hoe ontaard hij of zij ook is, weerspiegelt iets van Gods natuur.

GEVALLEN EN AANGENOMEN ALS GODS KIND

Het Evangelie gaat over het herstel van het beeld van God, dat is gebroken doordat wij onze eigen weg gingen. Nu is God in Christus onze Vader geworden - Hij geeft ons identiteit - en noemt ons Zijn kinderen. 'Al heeft Hij ons verlaten, Hij laat ons nooit alleen' (gezang 234, Liedboek voor de Kerken). Paulus zegt het zo:

Gij hebt ontvangen de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: 'Abba, Vader'. De Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen van God zijn. (Romeinen 8:15-16)

Niemand die beseft hoe diep hij of zij gevallen was, en hoeveel er voor nodig was om ons weer aan te nemen als Gods kinderen, kan dit ooit vanzelfsprekend of gewoon vinden. Het is een bron van voortdurende diepe dankbaarheid: te weten dat wij gered zijn, niet om iets wat wij deden, maar om wat Hij deed.

Het kruis van Christus vertelt ons het volgende:
Je bent er slechter aan toe dan je ooit had gedacht.
en toch ben je meer bemind dan je ooit had durven dromen.
(Tim Keller)

GEROEPEN BIJ EEN NIEUWE NAAM

Hoe geweldig het ook is en hoe ontzagwekkend om een schepsel te zijn voor de Schepper, gemaakt naar Zijn beeld en aangenomen als Zijn kind, er is meer dat ons identiteit geeft en onze identiteit verrijkt. Er is een persoonlijke oproep voor ons leven. Namen zijn belangrijk. De nieuwe namen als Abraham voor Abram, Petrus voor Simon en Paulus voor Saulus laten dat zien.

Er zijn allerlei namen, waarmee God ons aanspreekt. 'Geliefden' is een bijzondere naam. Die naam komt uit het beeld van het huwelijk (zie Psalm 40; Hooglied; Efeziërs 5:32; Openbaring 19:7). Een diepe waarheid om tot ons te laten doordringen en ons in te verheugen is hoe God ons in Christus ziet! Hij heeft ons ook de naam 'Christus' gegeven (in de term 'christen' is dat nog te zien), omdat Hij ons ziet 'in Christus', zoals Hij Jezus ziet. Hij spreekt ons ook aan met een nieuwe naam die de identiteit uitdrukt van het zijn in Hem (Openbaring 2:17).

CHRISTUS WOONT IN ONS

De diepste waarheid over gelovigen is dat God in hen woont. Sommige oosters-orthodoxe iconen beelden de heiligen af met hun hart geopend en Christus op een troon daarbinnen. De moderne zoektocht naar identiteit zet zichzelf in de plaats van Christus. Dat wonen van Christus in ons is het werk van de Heilige Geest, zowel door de schepping (toen God in ons ademde met Zijn levensadem) als bij Pinksteren (toen de Geest kwam om onder en in de gelovigen te wonen). Er zit voortgang in Gods zelfonthulling op dit punt. De uittocht van het volk Israël (exodus) geeft uitdrukking aan het 'God-voor-ons', de menswording van Jezus Christus laat het 'God-met-ons' zien en Pinksteren is 'God-in-ons'. Paulus beschrijft die inwoning van Christus, door zijn boodschap te noemen: 'Christus in u, de hoop der heerlijkheid' (Kolossenzen 1:27) en door zijn eigen ervaring te omschrijven als 'Christus leeft in mij' (Galaten. 2:20).

CHRISTUS' AANWEZIGHEID IN PRAKTIJK BRENGEN

Als christenen worden we geroepen om in geloof te wandelen en niet door aanschouwen - of door gevoelens. Dit betekent dat wij Gods beloften aan ons geloven en die belangrijker vinden dan 'hoe ik me vandaag voel'. Dit betekent dat wij elke dag opnieuw kracht moeten putten uit deze viervoudige fundering. Wanneer we dat doen, brengen we Christus' aanwezigheid in praktijk. Het is in feite een vernieuwing van ons bewustzijn. Wij moeten God danken voor de waarheid over onszelf: gemaakt naar Zijn beeld, gevallen en toch aangenomen, genoemd met de naam 'geliefden' en een woonplaats van Christus. Ieder van ons moet dat persoonlijk doen. In de gemeenschap met elkaar kunnen we delen hoe we dat doen, horen hoe anderen zo'n dagelijkse vernieuwing in praktijk brengen en samen eraan werken om te leven in dit vaste besef van ons zijn en welzijn.

Het model van de identiteit

TERUGBLIK

Tijdens de vorige bijeenkomst ging het over het ontvangen van een nieuwe identiteit in Christus, en over het overwinnen van obstakels bij het ontvangen van deze gave. Deel met elkaar het resultaat van de plannen die je bij de vorige bijeenkomst hebt gemaakt. Vertel elkaar over de successen, om elkaar aan te moedigen. Bespreek ook de tegenvallers.

NAAR JEZUS KIJKEN

In wie kunnen we een model of voorbeeld vinden van wat het betekent om werkelijk mens te zijn? Jezus is de enige 'volledige' mens die ooit geleefd heeft. Hij is het levende beeld van God, Zijn Vader.

Jezus vindt zijn identiteit doordat Hij weet wie Hij is, namelijk de Zoon van God, geliefd door Zijn Vader.

Bij Zijn doop ontvangt Jezus geen opdracht om uit te voeren, maar een bevestiging van wie Hij is:

Gij zijt Mijn Zoon, de geliefde; in U heb Ik Mijn welbehagen.
(Lucas 3:22)

Identiteit is voor ons niet het resultaat van een zoektocht in onszelf, maar van het besef dat we geliefd zijn.

De belangrijkste opdracht van Jezus op aarde was om *iemand* te zijn, niet om iets te doen.

Onze identiteit is niet iets wat we bereiken door de dingen die we doen. Identiteit komt voort uit het accepteren van wie we mogen zijn, als een gave.

Vanuit de zekerheid over Zijn identiteit, was Jezus vrij om geweldige dingen te doen. Hij gaf zichzelf uiteindelijk tot in de dood.

Als wij zeker zijn van onze identiteit kunnen we zinvol leven en geven.

BIJBELSTUDIE: JEZUS, JIJ EN IK

Lees Lucas 2:46-52 en Lucas 3:21-22

Bespreek de volgende onderwerpen:

- Wat zijn de aanwijzingen dat Jezus een goed zelfbeeld had?
- Wat is de bron van dit zelfbeeld?

Als je hebt geluisterd naar ieders bijdrage, denk dan samen na over het volgende:

- Wat heeft dit ons te zeggen?
- Op welke manier past dit bij onze persoonlijke ervaring en visie op het leven?

ONZELF BESCHRIJVEN

Deze opdracht kan het best uitgevoerd worden in groepjes van vier personen, maar met groepjes van drie of vijf kan het ook.

Iedere deelnemer vertelt om de beurt iets wat hij of zij onlangs gedaan of bereikt heeft, en wat een goed of voldaan gevoel heeft achtergelaten. Ondertussen luisteren de andere groepsleden goed wat uit dit verhaal naar voren komt over de verteller:

- Welke eigenschappen laat de verteller zien in wat hij / zij gedaan heeft?
- En welke vaardigheden gebruikt hij / zij?

Bespreek na ieder verhaal wat je opgevallen is.

Sluit deze oefening af met een korte evaluatie van wat je ervan geleerd hebt.

OVERDENKING

Trek tijd uit om samen in stilte te bidden, twee aan twee of als hele groep. Tijdens deze tijd van stilte kunnen enkele bijbelgedeelten gelezen worden rond het thema van onze identiteit in Christus. Dank God voor elkaar en bid voor elkaar.

Gebedspunten:

LEG DE VERBINDING

Oefen in het bidden tot God, vanuit je nieuwe identiteit in Christus. Schrijf een gebed op, of zoek een bijbelgedeelte uit dat je zou kunnen gebruiken. Bevestig mensen in je omgeving, door de dingen die je zegt.

Het model van de identiteit

INLEIDING

Voordat we in de laatste twee bijeenkomsten verder gaan met de vraag hoe wij moeten leven in de waarheid dat we schepselen en kinderen zijn van de levende God, houden we hier een moment stil om na te denken over Jezus. Hij is de enige volledige mens die ooit heeft geleefd. In Zijn leven zien we hoe Hij leeft vanuit een echte, door God gegeven identiteit. Hij was het levende evenbeeld van Zijn Vader. Het goede nieuws is dat Hij dit geschenk voor ons toegankelijk maakt.

In deze bijeenkomst gaan we na hoe Jezus leefde in de waarheden waarover we tijdens de laatste bijeenkomst hebben nagedacht: mensen zijn gemaakt naar Gods beeld, geadopteerd in Zijn gezin en bij hun naam geroepen.

BIJ ZIJN NAAM GEROEPEN - TIJDENS ZIJN DOOP

De doop van Jezus was een opmerkelijk gebeuren. Daar werd Hij als het ware 'uitgezonden'. We zouden dan mogen verwachten dat de 'preek' (het woord dat Zijn Vader sprak) over het werk zou gaan dat lag te wachten. Voor een deel, een verborgen deel, is dat ook zo: want het 'woord' dat uit de hemel komt, is een samenvoeging van twee teksten uit het Oude Testament. De ene wijst erop dat Jezus de 'grote zoon van David' is, met koninklijk gezag (Psalm 2:7) en de andere wijst op Zijn roeping om het pad van de lijdende knecht te volgen, zoals dat wordt beschreven in de 'liederen van de knecht' in Jesaja (Jesaja 42:1). Maar deze waarheden liggen verborgen onder het oppervlak. Wat zo duidelijk aan de oppervlakte komt, is de bevestiging van wie Jezus is: Hij is geliefd door de Vader.

Gij zijt Mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik Mijn welbehagen heb.
(Lucas 3:22)

Jezus begint, vervolgt en eindigt Zijn leven en werk in de zekerheid dat Hij bemind wordt door God. Zoals God Hem de Geliefde noemt, zo ziet Hij God als Abba (Vader) en zo spreekt Hij over Hem. Zo is ook onze identiteit geen resultaat van een zoektocht in ons eigen ik, maar van het besef dat we bemind zijn.

LEVEN UIT GENADE - ZIJN LEVEN LANG

Hoe geweldig zo'n bevestiging van Gods liefde ook is, het lijkt een beetje vreemd dat dat juist gebeurt wanneer Jezus wordt uitgezonden om aan het werk te gaan (dat was waar Zijn doop over ging). Of misschien lijkt het alleen maar vreemd, totdat wij beseffen dat Jezus' eerste opdracht was om iemand te zijn en dan pas om iets te doen. Het is natuurlijk niet zo dat we 'zijn' en 'doen' van elkaar kunnen losmaken, maar het een komt tot uiting in het ander.

Bij Jezus zien we dat hetgeen Hij doet voortkomt uit wie Hij was. Te weten wie Hij was kwam niet voort uit naar binnen kijken, of uit trots op alles wat Hij verrichtte, maar uit het besef dat Zijn identiteit Hem werd gegeven door God. Zijn leven werd overeind gehouden door Zijn intimiteit met en vertrouwen (geloof) in de Vader die Hem liefhad.

Hier gaat de moderne zoektocht naar identiteit meestal de verkeerde kant op. Men stelt dat identiteit iets is wat ik moet maken of vinden en niet iets wat ik ontvang omdat ik *bén* gevonden. Bovendien proberen we zo gemakkelijk onze identiteit (ons zijn) te vinden door wat we doen. Dat 'doen' neemt allerlei vormen aan. Iets groots proberen te bereiken, geld verdienen of een reputatie vestigen, of onszelf aantrekkelijk maken - in seksueel opzicht, sociaal of door mensen altijd hun zin te geven en door alleen 'leuke' dingen te zeggen en te doen. Maar elke poging om identiteit te bereiken, is tot mislukken gedoemd. Het komt door het te ontvangen als een geschenk - en dan erop uit te gaan om in de genade van dit geschenk te leven.

HET BESTE GEVEN DAT HIJ HAD - ZELFS IN DE DOOD

Omdat Hij zeker was van wie Hij was, was Jezus vrij om bijzondere dingen te doen. Hij was in staat om te geven of vast te houden, om blij te zijn of droevig, om rustig te zijn of dynamisch, wanneer het moment erom vroeg - of liever, wanneer Hij Gods stem hoorde voor elk moment. Zo komt Hij weliswaar moe en dorstig naar de bron waar de Samaritaanse vrouw is (Johannes 4:6-7), maar Hij luistert naar de Vader, spreekt een woord dat levengevend is voor de vrouw en stelt dan vast, wanneer Zijn leerlingen terugkomen met eten, dat Hij al verzadigd is:

Mijn voedsel is dat Ik de wil doe van Degene die Mij gezonden heeft en Zijn werk te volbrengen.
(Johannes 4:34)

Omdat Hij zeker was van Zijn identiteit als de geliefde Zoon, kon Jezus leven als een schepsel voor de Schepper, zonder in beslag genomen te worden door het geschapene en er afgoden van te maken.

Afhankelijk zijn van God betekent dat we vrij zijn van mensen, dingen en onszelf. Het betekent dat we in staat zijn om vreugde te scheppen in alle gaven, zonder er slaaf van te worden. Het is in staat te zijn, wanneer de gelegenheid het vraagt, om uit te geven en te sparen, te spreken en te verduren, te handelen en te rusten, om ernstig te zijn en vrolijk, om zichzelf te verdedigen en zich over te geven.
(Paul Tournier)

De ultieme gave is Hijzelf, in Zijn dood. Zijn dood was niet iets waartoe Hij werd gedwongen, maar een geschenk dat Hij vrijwillig gaf: 'Niemand ontnemt het Mij, maar Ik leg het uit Mijzelf af' (Johannes 10:17).

LEVENDE BEELDEN VAN DE VADER

Dit is het leven waartoe we worden geroepen door onze doop in Christus. Wij hebben een nieuwe identiteit ontvangen: geadopteerd als Gods kinderen. Het is deze zekerheid die ons ondersteunt over de bergen en door de dalen van het leven. Het is deze identiteit die ons in staat stelt, zoals dat bij Jezus het geval was, om zowel de juiste mate van gezag en beheersing te aanvaarden over ons leven (en dus ook 'nee' te zeggen tegen anderen), als ook om te reageren met wachten, met toegeven, met onszelf te geven, wanneer wij Gods stem horen in elke situatie.

Onderweg 3
Christelijke levensstijl

Module 12
Persoonlijke identiteit

3^e bijeenkomst
Het model van de identiteit

Extra handout

De strijd om de identiteit

TERUGBLIK

Tijdens de vorige bijeenkomst hebben we gekeken naar het voorbeeld van Jezus, die vanuit de zekerheid van Zijn identiteit kon leven en zichzelf volledig gaf. Vanuit de nieuwe identiteit in Christus mogen we onszelf geven. Bespreek in groepjes van twee of drie personen je ervaringen van de afgelopen weken in het gebed om deze waarheid tot je door te laten dringen en je bemoediging voor mensen om je heen. Hoe kun je hiermee verder gaan? Wat kunnen we van elkaar leren?

HET BEGRIJPEN VAN DE STRIJD

Hoe is je identiteit gevormd?

Onze identiteit is gevormd door verschillende factoren:

- Door het leven: waar we werden geboren: wie onze ouders waren; wat ons is 'gegeven'.
- Keuzes die we maakten.
- Onze innerlijke richting: het verlangen om ergens bij te horen, ons leven te begrijpen en er betekenis aan te geven.

Waarop is ons leven gericht: op God of onszelf?

Bekering

Bekering is de beweging en het moment waardoor God het richtpunt en het middelpunt van ons leven wordt.

Een discipel is iemand die dagelijks zegt: 'Ik keer mij om naar Jezus Christus; ik heb berouw van mijn zonden; ik strijd tegen het kwade'. Hier ligt het 'slagveld' van ons leven.

Zo vind ik dan deze regel: als ik het goede wens te doen, is het kwade bij mij aanwezig; want naar de inwendige mens verlustig ik mij in de wet van God, maar in mijn leden zie ik een andere wet, die strijd voert tegen de wet van mijn verstand en mij tot krijgsgevangene maakt van de wet der zonde die in mijn leden is. Ik ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit dit dode lichaam? Gode zij dank door Jezus Christus, onze Here!

(Romeinen 7:21-25)

Een nieuwe schepping

De Bijbel spreekt over een gevecht binnen in ons, tussen onze oude natuur (aan de ene kant) en de Geest van God, die onze nieuwe natuur vorm geeft (aan de andere kant).

Christenen hebben vaak de nadruk gelegd op de strijd tegen de oude natuur en hoe nodig het is om ons oude zelf te doden. Maar wij verliezen soms het zicht op de nieuwe natuur en wat die zou moeten zijn.

Leven in de nieuwe schepping

Voor alle christenen is dit een proces dat altijd doorgaat:

- De dood van de oude natuur (de oude mens).
- De opstanding van de nieuwe natuur (de nieuwe mens).

BIJBELSTUDIE: DE STRIJD IN ONS

In gebed mogen we de Heilige Geest vragen om te helpen bij het lezen en luisteren, net zoals Hij bij het schrijven van de Bijbel Zijn bezieling geven heeft.

Lees Romeinen 8:5-17

Neem vijf minuten stilte waarin we herlezen en luisteren naar wat het gedeelte ons te zeggen heeft. Maak een aantekening van datgene wat je aanspreekt, een woord, passage of gedachte.

Iedereen kan vertellen wat hem of haar aansprak. Hierbij is het niet de bedoeling om te gaan discussiëren, vraag alleen om verduidelijking waar nodig of bedank iemand voor wat hij / zij zegt.

DE REIS BESCHRIJVEN

Ieder vult voor zich, een A4 op de volgende manier in:

- houd het in de breedte voor je (dus met de lange zijde onder en boven);
- teken een pad, dat kronkelt van de hoek linksonder tot de hoek rechtsboven;
- schrijf in de linkerbovenhoek van het papier 'vreugden' en in de rechteronderhoek 'gevechten'.

De opdracht is om op dit pad aan te tekenen op welke manieren je jezelf bewust bent geworden dat je gegroeid bent als persoon in de afgelopen maanden (of jaren). De gedachte is dat je mijlpalen, keerpunten, belangrijke momenten of eenvoudigweg fasen van de reis aangeeft: bijvoorbeeld een nieuwe baan of relatie, echtscheiding, een moeilijke beslissing, een nieuwe taak om aan te pakken enzovoort. Schrijf de gebeurtenis op het pad dat je hebt getekend, met de eerste gebeurtenis dichtbij de linker-benedenhoek en de meest recente dichtbij de rechterbovenhoek.

Maak boven het pad (in het 'vreugden'-deel) een aantekening van:

- elke manier waarop je gegroeid bent door deze ervaring (met woorden als 'moed', 'vertrouwen', enz.).

Onder het pad (in het 'gevechten'-deel) maak je een aantekening van:

- elke manier waarop je hebt geworsteld en, als je kunt, schrijf je op waarmee je aan het worstelen bent (gebruik woorden als 'angst', 'gebrek aan zelfvertrouwen' enz.).

Nadat we de tijd genomen hebben om onze eigen reis op te schrijven willen we in groepjes van twee of drie onze reis aan elkaar uitleggen.

Bedenk dat punten van strijd (het kruis) vaak een doorbraak vormen (naar het nieuwe leven). In de context van bijeenkomst is het goed om juist te praten over dit gevecht om een gezonde identiteit.

Dit alles doe ik om Hem te kennen en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap aan Zijn lijden. Of ik, door aan Zijn dood gelijkvormig te worden, zou mogen komen tot de opstanding uit de doden. Niet dat ik het al heb, of al volmaakt zou zijn, maar ik jaag ernaar of ik het ook grijpen mocht, omdat ik ook door Jezus Christus gegrepen ben.

Laten wij dan zo gezind zijn. En als u op enig punt anders gezind bent, zal God u dat ook openbaren. Maar wat wij bereikt hebben, in dat spoor dan ook verder!

(Filippenzen 3:10-12, 15-16)

OVERDENKING

De volgende thema's kunnen in het gebed naar voren komen:

Dingen om voor te danken

- dat we zijn geschapen en herschapen naar Gods beeld;
- dat we aanvaard zijn in Christus;
- elke manier waarop we hulp krijgen om Gods wil te kennen en te doen.

Dingen om onszelf in te prenten

- Gods aanwezigheid bij ons;
- Zijn beeld in ons;
- Zijn goedheid voor ons.

Almachtige God,
die ons wonderlijk gemaakt heeft naar Uw beeld
en ons nog veel wonderlijker hersteld hebt
door Uw Zoon, Jezus Christus.
Hij kwam om te delen in ons mens zijn.
Geef dan dat wij mogen delen in Zijn leven van dood en opstanding;
Hij die leeft en regeert met U en de Heilige Geest,
één God, nu en voor altijd. Amen

LEG DE VERBINDING

Deel met elkaar (in groepjes van drie) hoe je het geleerde in praktijk gaat brengen. Moedig elkaar aan om te kiezen voor Gods weg in het leven. Bid voor elkaar, geef elkaar Gods zegen mee.

De strijd om de identiteit

INLEIDING

In de eerste bijeenkomst keken we naar een paar verkeerde manieren waarop vaak gezocht wordt naar persoonlijke identiteit. Maar er zijn nog andere manieren om verkeerd te gaan, manieren die horen bij onze menselijke natuur. De Bijbel noemt als onze belangrijkste zonde, dat 'wij het zelf wel uitmaken'. Dit betekent dat er een gevecht plaatsvindt in ieder mens. Om dit beter te begrijpen en de geestelijke strijd te kunnen voeren, moeten we meer weten over hoe onze identiteit wordt gevormd.

IDENTITEIT VORMEN

Het hele leven in al zijn variaties is betrokken bij het vormen van onze identiteit. Van de kleur van mijn haar tot aan het aantal broers en zussen waarmee ik opgroeide, van de omstandigheden van mijn moeders zwangerschap tot aan mijn ervaringen op het schoolplein en van de kwaliteit van mijn relatie met mijn ouders tot mijn eerste val van een fiets. Ze dragen allemaal bij aan wie ik ben.

Persoonlijke keuzes dragen daar ook diepgaand aan bij. Ze hebben invloed op wie wij zijn en hoe we onszelf zien. Daarom worden twee mensen die in dezelfde omstandigheden opgroeien toch heel verschillende mensen. Mijn identiteit is niet alleen dat wat er met me gebeurt is, maar ook de manier waarop ik met het leven ben omgesprongen.

Een richtinggevoel geeft vorm aan ieders identiteit. We zoeken naar patronen en naar een manier om het leven bij elkaar te houden. Wij hebben een richtpunt nodig om betekenis aan het leven te geven, om het zin en doel te geven. Aanbidding is de ware uitdrukking van dit besef. Het verval daarvan is de wortel van alle verslavingen; of het nu een verslaving is aan dingen (alcohol en drugs enz.), processen (werk, winkelen enz.) of relaties (de drang om te presteren en de drang om aardig gevonden te worden zijn allebei uitingen van 'relatie-verslavingen'). De Bijbel noemt zo'n verkeerde gerichtheid van het leven afgoderij.

Mijn god is dat wat mijn aandacht trekt,
mijn activiteiten richting geeft,
mijn geest in beslag neemt
en mijn daden motiveert.
(Luke T. Johnson)

BEKERING

Bekering is de beweging en het moment waardoor God het richtpunt en middelpunt wordt van ons leven. Hij en onze relatie met Hem wordt dat wat ons zin, betekenis en harmonie geeft. Bovendien is dit niet slechts een stap van bekering aan het begin van ons discipelschap, het is discipelschap. Een discipel is iemand die dagelijks zegt:

'Ik keer mij om tot Christus', 'ik heb berouw van mijn zonden' en 'ik vecht tegen het kwade'. Hier ligt ons slagveld.

Paulus drukt die tweestrijd op een hartverscheurende (letterlijk!) manier uit in Romeinen 7.

Zo vind ik dan deze regel: als ik het goede wens te doen, is het kwade bij mij aanwezig; want naar de inwendige mens verlustig ik mij in de wet van God, maar in mijn leden zie ik een andere wet, die strijd voert tegen de wet van mijn verstand en mij tot krijgsgevangene maakt van de wet der zonde die in mijn leden is. Ik ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit dit dode lichaam? Gode zij dank door Jezus Christus, onze Here!
(Romeinen 7:21-25)

Dit gevecht kan ons inderdaad verscheuren, maar het is geen hopeloos gevecht. De uitkomst staat vast: overwinning door Jezus Christus, onze Here.

EEN NIEUWE SCHEPPING

De Bijbel en vooral Paulus, spreekt van de strijd als een gevecht tussen twee werelden (ook wel: 'tijdperken' of 'eeuwen'): deze 'eeuw' (de wereld die zichzelf organiseert zonder God) en de 'toekomstige eeuw' (de wereld die is georganiseerd rondom Gods aanwezigheid, Zijn goedheid en Zijn wil). De Schrift spreekt ook van het vlees, de oude natuur en de eerste Adam op onze debetzijde. Anderzijds is er de Geest (die getuigt met onze geest), de nieuwe mens in Christus en de tweede (levengevende) Adam.

Het is jammer dat de kerk zo vaak de oude natuur heeft benadrukt en de noodzaak om de werken van het vlees te doden, waardoor het zicht op de nieuwe natuur soms verloren lijkt te gaan.

De ziel, met zijn nieuwe centrum in Christus, radicaal veranderd en opnieuw gericht, moet *aanvaard* worden... Dit nieuwe, echte zelf wordt grotendeels genegeerd, gevreesd of zelfs ontkend... Voor de 'wandel in de Geest' is het echte zelf nodig.
(Leanne Payne)

Bovendien heeft de kerk soms de neiging de scheidslijn tussen 'vlees en geest' op een onbijbelse manier te trekken: tussen fysieke en materiële dingen aan de ene kant (vooral onze seksualiteit) en geestelijke dingen aan de andere kant (zoals gebed en eredienst). De Bijbel ondersteunt zo'n valse scheiding niet. Seksualiteit kan heilig zijn en een uitdrukking van Gods goedheid. Gebed kan ontierend zijn voor God (denk aan de Farizeeër en de tollenaar die aan het bidden waren). De scheidslijn ligt niet tussen het materiële en het geestelijke, maar tussen een leven dat op mij is gericht of een leven dat op God is gericht. Dat komt tot uiting in het geheel van ons leven.

LEVEN IN DE NIEUWE SCHEPPING

Dit houdt vier dingen in.

In de eerste plaats moeten we de bron van het gevecht begrijpen. De brief aan de Romeinen, vooral de hoofdstukken 5 t/m 8, werkt dit uit, evenals Efeziërs 4, Kolossenzen 3 en 2 Korintiërs 5:16-21.

Ten tweede moeten we de oude natuur doden. Wij kunnen dit doen wanneer wij de verziekte houdingen van zelfverachting, trots en vijandschap tegenover anderen opmerken die vaak in het verborgen onze handelingen sturen. Het kan goed zijn een dagboek bij te houden, waarin we die valse houdingen noteren (zoals 'ik deug nergens voor', 'ik ben dom') en Gods antwoord ontdekken op zulke aanvallen van de 'aanklager der broeders' (Openbaring 12:10).

In de derde plaats spreekt Paulus, wanneer hij de nieuwe natuur benadrukt, over het aandoen van Christus en de nieuwe natuur in Kolossenzen 3 en Efeziërs 4. Dit is de discipline van het vernieuwen van ons binnenste in Gods waarheid en wel vooral in de waarheid over de nieuwe identiteit die wij mogen ontvangen door Christus. Zo wordt het ook beschreven in de tweede bijeenkomst over het geschenk van een nieuwe identiteit.

Wordt verjongd door de geest van uw denken en doe de nieuwe mens aan, die naar de wil van God geschapen is in waarachtige gerechtigheid en heiligheid. (Efeziërs 4:23-24)

Ten slotte ligt daarin ook troost. Naar mate wij ons bewuster worden (doordat Christus ons inzicht geeft) in onze verborgen bedoelingen en beweegredenen, kunnen wij de moed verliezen om ertegen te vechten. Maar juist het vechten (het 'doden' van de oude mens) brengt ons dicht bij Christus. Wij zullen hier niet volmaakt zijn, we zullen maar een begin ervaren van wat God voor ons heeft weggelegd. Het is de weg van overwinningen (hoe weinig ook) en nederlagen (hoeveel ook) waarin we Christus mogen volgen.

Dit alles doe ik om Hem te kennen en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap aan Zijn lijden. Of ik, door aan Zijn dood gelijkvormig te worden, zou mogen komen tot de opstanding uit de doden. Niet dat ik het al heb, of al volmaakt zou zijn, maar ik jaag ernaar of ik het ook grijpen mocht, omdat ik ook door Jezus Christus gegrepen ben.

Laten wij dan zo gezind zijn. En als u op enig punt anders gezind bent, zal God u dat ook openbaren. Maar wat wij bereikt hebben, in dat spoor dan ook verder!

(Filippenzen 3:10-12, 15-16)

Leven voorbij de zoektocht naar identiteit

TERUGBLIK

Deel met elkaar wat er terecht is gekomen van je 'actieplan':

- succes en falen
- veranderingen in de manier waarop je jezelf begrijpt en accepteert
- hoe anderen hebben gereageerd

Deel ook met elkaar op welke manieren je in staat bent geweest om dat wat je ontvangen hebt door te geven aan anderen en op welke manier je hieraan wilt blijven werken.

BEVRIJD VAN BEZORGD ZIJN OM JEZELF

Veel mensen zoeken op allerlei manieren naar hun identiteit. Veel te vaak is het resultaat van deze zoektocht dat men geobsedeerd raakt door zichzelf.

De Bijbel leert ons dat we onze identiteit vinden als we het goede voor anderen zoeken. Daardoor worden we vrij van bezorgdheid over onszelf en vinden we onszelf op vier manieren:

Identiteit door ergens bij te horen

Ik ben deel van het lichaam van Christus, de kerk. Een instrument in een orkest, geen complete symfonie in mezelf.

Identiteit door te luisteren

Mijn identiteit wordt vormgegeven en groeit als ik luister naar God en handel in antwoord op Zijn roeping voor mij. Dat wil zeggen: Jezus te volgen en deel te zijn van de kerk, het geroepen volk van God.

Identiteit door te leven

God heeft ons alle dingen gegeven om rijkelijk van te genieten. Jezus kwam, zodat we het leven in al zijn volheid zouden ontvangen (*Johannes 10:10: Ik ben gekomen opdat zij leven hebben in overvloed*). Het leven omvat het genieten van de schepping, van de mensen om je heen en van het hele scala aan menselijke cultuur.

Identiteit door lief te hebben

Ik vind mijn identiteit als ik mezelf vergeet (verloochen) en aandacht schenk aan God, anderen en de wereld.

BIJBELSTUDIE: VAN OUD NAAR NIEUW

Lees Lucas 15:11-32. Er is in dit verhaal sprake van een 'exodus-reis'. De reis naar het verre land is een reis naar de valse identiteit.

- Denk een tijdje in stilte na over het verhaal.
- Vertel elkaar iets over je eigen reis naar (of de jacht naar) een valse identiteit.
- Denk na over je eigen reis naar de Vader, en naar je nieuwe identiteit, die je in Christus is gegeven. Deel dit met elkaar.

Aandachtspunten

Als de jongste zoon bij zinnen komt, ontdekt hij de *bron* en de *richting* van zijn ware identiteit. Let erop hoe de vader het gebed van de jongste zoon onderbreekt. Dit gebed wordt namelijk voor een deel uitgesproken vanuit de nieuwe identiteit ('vader...'), maar ook deels vanuit de oude identiteit ('ik ben niet meer waard uw zoon te heten...'). De oude identiteit is gebaseerd op zijn eigen waarde, in plaats van op de liefdegave van het leven door de vader.

Let op de cadeaus die hij krijgt, deze bevestigen zijn ware identiteit:

- de mantel: het kledingstuk van het zoonschap
- de ring: het teken van autoriteit
- de sandalen: waarmee de vrije man zich onderscheidde van de slaaf.

TERUG KIJKEN EN VOORUIT KIJKEN

Neem de tijd om te reflecteren op deze hele module over persoonlijke identiteit. Doe dat in groepjes van drie en vervolgens in de hele groep. Deel met elkaar:

- wat je hebt geleerd
- wie en wat je hebt gewaardeerd
- op welke manier je groei hebt ervaren door het volgen van deze module

Bespreek:

- wat je wilt doen als vervolg op deze module;
- wat je wilt gaan doen als resultaat van deze module.

OVERDENKING

Bid voor elkaar dat de naam van Christus in elk persoon mag (gaan) leven. Bid dat iets van Zijn karakter, kracht en genade in deze persoon mag groeien.

GEBEDSPUNTEN:

Leven voorbij de zoektocht naar identiteit

INLEIDING

Ons startpunt in de eerste bijeenkomst was de moderne zoektocht naar identiteit. Daar dachten we na over een paar manieren waarop mensen tijdens die zoektocht de verkeerde weg inslaan. Misschien is het diepste kenmerk van onze val dat wij zelf het doel van die zoektocht zijn geworden. De wereld, God (hoe Hij ook begrepen wordt) en anderen zijn alleen maar middelen om tot onszelf te komen. Maar dat is de waarheid op zijn kop, want een gezonde zelfaanvaarding bevrijdt ons juist van gerichtheid op onszelf.

'Vriend,' zei de geest, 'Zou je, al was het maar voor heel even, je aandacht op iets anders kunnen richten dan jezelf?'

(C.S. Lewis, *De grote scheiding*)

Een radicaal geloof in Christus bevrijdt de christen van geestelijke zelfgerichtheid om aandacht te geven aan God en aan anderen.

(Richard Lovelace)

De Bijbel leert ons door middel van voorschriften en door de levens van mensen dat onze identiteit niet wordt gevonden wanneer wij haar zoeken om tot onszelf te komen, maar alleen als wij zoeken naar leven en het goede voor anderen en voor heel de schepping. Er zijn vier belangrijke lijnen in de Bijbel die laten zien dat identiteit niet wordt gevonden wanneer we ernaar zoeken, maar wanneer we het leven leven dat God in Christus mogelijk heeft gemaakt.

IDENTITEIT DOOR ERGENS BIJ TE HOREN

Mijn identiteit is niet een luchtdicht verpakt doosje. Het is eerder een instrument in een orkest: één afzonderlijk geluid, dat wordt gemengd met andere muziek, in gemeenschap met anderen. Onze moderne ogen lezen op dit punt de Bijbel zo gemakkelijk op een verkeerde manier. Wanneer Paulus zegt dat hij in barensood verkeert, 'totdat Christus is u gestalte aanneemt', richt hij zich niet zozeer tot de individuen in de kerk, maar tot de kerk zelf. 'Wij zijn het lichaam van Christus'. Zo is het ook wanneer Petrus spreekt over het priesterschap van alle gelovigen. Hij denkt dan niet zozeer aan het priesterschap van iedere gelovige afzonderlijk, maar aan het priesterschap van de geloofsgemeenschap.

De geschiedenis van twee belangrijke moderne woorden illustreren dit. Oorspronkelijk betekende het woord *individu* niet het geïsoleerde zelf, maar de gemeenschap. Zeggen dat we individualistisch waren, betekende dat we 'niet van elkaar los te maken' waren: 'wij zijn één'. Onze identiteit is een gemeenschappelijke identiteit, zoals bij de Drie-eenheid. Het woord *identiteit* betekende oorspronkelijk: 'zij zijn identiek', 'wij zijn één', 'wij horen bij elkaar'. Wij zullen waarschijnlijk eerder 'onzelf vinden' wanneer wij deel uitmaken van een gemeenschap dan door zelfanalyse, hoewel er uiteraard een goede balans moet zijn tussen 'samen' zijn en 'alleen' zijn.

IDENTITEIT DOOR TE LUISTEREN

Zowel Adam en Eva vóór de val en Jezus gedurende Zijn hele leven, laten ons een voorbeeld zien van een leven dat bestaat uit het luisteren naar God en de weg zoeken die Zijn wil en karakter tot uitdrukking brengt. Zo zegt Jezus tegen de verleider: 'De mens zal niet leven bij brood alleen, maar door ieder woord dat uitgaat van de mond van God' (Matteüs 4:4).

Wij zijn wat wij horen van God.
(Emil Brunner)

Onze identiteit neemt vorm aan en groeit wanneer we luisteren naar God en handelen in antwoord op Zijn roeping. Het woord 'kerk' (ekklesia) betekent 'de geroepenen', degenen die Gods stem hebben gehoord en die actief antwoorden op die stem. Adam verloor juist hier zijn identiteit - door er niet voor te kiezen om te handelen op het woord dat hem tot leven riep.

Wanneer wij luisteren naar God en ons voegen naar Zijn wil, neemt onze identiteit vorm aan.

IDENTITEIT DOOR TE LEVEN

God heeft ons alles gegeven om er rijkelijk van te genieten. Door dit te doen, worden we verheugd en verrijkt door alles wat er is. Leven houdt in dat we ons verheugen over de schepping, over de omgang met elkaar en het hele scala van menselijke cultuur, van kunst tot sport. Als we eenmaal zijn bevrijd van verslaving aan aspecten van het leven als bron van onze identiteit, kunnen zij kanalen worden, waardoor wij verwijd en verbreed worden. Zo vertelt Paulus ons dat wij ons hart moeten zetten op 'al wat waar, al wat waardig, al wat rechtvaardig is, al wat rein, al wat beminnelijk, al wat wel-luidend is, al wat deugd heet en lof verdient' (Filippenzen 4:8).

Om het goede lief te hebben, het schone, het rechtvaardige en het ware, betekent - wonderlijk genoeg - dat wij daarin opgenomen worden. Of om een ander beeld te gebruiken: om deelgenoot te worden in deze dingen.
(Leanne Payne)

IDENTITEIT DOOR LIEF TE HEBBEN

Onze identiteit wordt gevonden en floreert het best wanneer wij onszelf vergeten (verloochenen) en aandacht geven aan de wereld, God en anderen en leven binnen het raamwerk van de twee grote geboden. Het eerste is: 'Hoor Israël, de Here onze God is een enig God. Gij zult de Here uw God liefhebben met geheel uw hart, met geheel uw ziel en met geheel uw verstand en met al uw kracht'. Het tweede is dit: 'Heb uw naaste lief als uzelf'. Door te geven, ontvangen we; door lief te hebben, worden wij het meest onszelf. Deze 'gerichtheid naar buiten' is voor anderen tot zegen en geneest ons van de moderne ziekte van navelstaarderij.

Agnes Sandford, iemand die veel heeft geschreven over de dienst van de genezing in de kerk, begon nadat zij een zenuwinstorting had gehad, te zorgen voor haar tuin. Geleidelijk leerde zij ook voor mensen te zorgen. Door aandacht en zorg te geven aan de schepping en aan anderen werd zij zich bewust van de heelijkheid van het leven. Dit is het pad waarvan God ons vraagt om het te bewandelen.

Door liefde geroepen

WELKOM EN INLEIDING

We gaan kijken naar het verhaal van wat gebeurde op de weg naar Emmaüs op de eerste Paasdag (Lucas 24:13-36).

DOOR GOD GEROEPEN

Ons thema is roeping. Dat woord wordt tegenwoordig niet veel meer gebruikt. Toch is het een belangrijke waarheid, die christenen opnieuw moeten ontdekken. 'Geroepen zijn' wijst erop dat we niet alleen zijn, hoewel we in een uitgestrekt onmeetbaar heelal leven. Zoals Jezus zegt: 'Ik zal jullie niet als wezen achterlaten' (Johannes 14:18). Judas de apostel zegt (Judas 1): '...aan de geroepenen, die in God, de Vader, geliefd en voor Jezus Christus bewaard zijn'.

Dit geeft aan christenen veiligheid. Het geeft vertrouwen om een risico te nemen in de dienst van God. Een christen is iemand die het volgende heeft gehoord:

- God heeft mij aanvaard in Christus.
- God heeft mij geroepen om mijn leven toe te vertrouwen aan Zijn zorg en bedoeling.
- God geeft mij aanwijzingen bij elke stap van de levensreis.
- God heeft mij geroepen om deel uit te maken van Zijn kerk.
- God heeft mij geroepen om Hem te dienen met mijn leven, gaven en krachten in Zijn wereld.

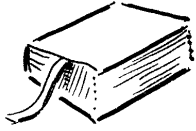
Welk van deze punten heeft het duidelijkst deel uitgemaakt van:

- onze levenservaring?
- onze ervaring met deze cursus?

EEN PERSOONLIJKE ROEPING

Denk na over je eigen besef van roeping. Deel met iemand het verhaal van iemand die je kent, of over wie je gelezen hebt, die een krachtig besef van Gods roeping heeft (gehad).

OP WEG NAAR EMMAÛS – LUCAS 24:13-36

De gedachte, dat je onderweg bent met God, vind je terug in de hele Bijbel en de hele geschiedenis van het christendom.

- Abraham vertrekt naar het beloofde land.
- Israël trok uit Egypte; en later moest het volk in ballingschap naar Babel.
- Jezus omschrijft discipelschap als het ‘volgen’ van Hem.
- De eerste omschrijving van christenen was ‘de mensen van de Weg’ (Handelingen 9).
- Pelgrims en pelgrimsreizen hebben door de eeuwen heen deel uitgemaakt van het leven van de kerk.

Eén bepaalde reis vormt de achtergrond (en soms de voorgrond) van onze ontmoetingen in deze cursus. Het is de reis van twee discipelen van Jezus op de weg naar Emmaüs. Ons doel is te ontdekken hoe dat verhaal verband houdt met onze eigen ervaringen van christen zijn en ons besef van Gods roeping.

- Hoe zouden deze twee discipelen zich gedurende dit verhaal hebben gevoeld?
 - aan het begin
 - toen zij Jezus ontmoetten, maar nog niet wisten wie Hij was
 - aan het eind

ONZE REIS ALS GELOVIGE

Nu je in aanraking bent gekomen met de ervaring van de twee discipelen, kun je overgaan tot het overdenken van het verband tussen dit verhaal en onze ervaring.

- Is er een stemming, een gevoel, een ervaring in dit verhaal die je herkent in je eigen leven?

Het idee van een reis kan gemakkelijk klinken als een ontspannen en doelgerichte vakantietrip. Maar het leven is vaak heel anders. We kunnen ons verdwaald en in het donker voelen. Jezus voelde dat in Zijn grote nood aan het kruis en klampte zich vast aan de kreet van de psalmdichter (Psalm 22:1):

'Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?'

Hoewel de duisternis voor Jezus uren aanhield (en soms voor ons), brak en breekt God toch door met de opstanding in een nieuw leven. Hij roept ons in en door de duisternis heen.

Kunnen wij ons tijden herinneren dat we God hebben ontmoet toen het donker was om ons heen?

LUCAS 24:13-27 – DOOR LIEFDE GEROEPEN

Dit is het eerste traject van het verhaal van de reis naar Emmaüs.

Laten we nog even niet naar de tekst kijken. Denk eerst eens na over deze vraag: Wat denk je dat Jezus graag tegen de twee mannen zou zeggen?

Kijk dan (weer zonder het verhaal te bekijken) of je je kunt herinneren wat Jezus werkelijk zei.

Jezus ontmoet hen terwijl ze in de verkeerde richting gaan. Er zijn tijden dat wij 'in het duister' verkeren, omdat we verkeerde beslissingen hebben genomen, de verkeerde bocht, in de verkeerde richting zijn gegaan. De vrouw van Lot (Genesis 19:26) ging de juiste weg – maar keek in de verkeerde richting. Door niet te luisteren naar God, moesten de Israëlieten 40 jaren in de woestijn zwerven (Exodus). Het was de opzettelijke afwijzing van zijn vaders liefde, die de verloren zoon op reis deed gaan naar een 'verafgelegen land' (Lucas 15).

Waarom gingen de discipelen in de verkeerde richting? Hoe gebeurt dat in ons leven?

Wat zegt dit eerste traject van de weg naar Emmaüs ons over Gods roep tot ons? Maak deze zinnen af (per zin niet meer dan 12 woorden):

God roept ons door...

God roept ons om te...

LEG DE VERBINDING

Neem als groep een besluit: hoe wil je handelen naar de inzichten die je deze keer hebt gekregen? Hier zijn enkele ideeën. Misschien hebben jullie zelf aanvullingen of andere ideeën:

- Pas op voor momenten dat we de verkeerde richting inslaan.
- Overdenk elke avond of je die dag met God 'op weg' bent geweest of Hem 'in de weg' hebt gestaan.
- Wees je bewust van de momenten dat God ons roept naast anderen te staan (welke kant ze ook uitgaan) om ze de juiste weg te wijzen.
- ...

Probeer de komende tijd hierover na te denken en ermee aan het werk te gaan. De volgende keer willen we de blijdschap en de moeiten delen over wat we afgesproken hebben.

OVERDENKING

Waarheen zou ik gaan voor uw Geest,
waarheen vlieden voor uw aangezicht?
Steeg ik ten hemel – Gij zijt daar,
of maakte ik het dodenrijk tot mijn sponde – Gij zijt er;
nam ik vleugelen van de dageraad,
ging ik wonen aan het uiterste der zee,
ook daar zou uw hand mij geleiden,
uw rechterhand mij vastgrijpen.
Zeide ik: Duisternis moge mij overvallen,
dan is de nacht een licht om mij heen;
zelfs de duisternis verbergt niet voor U,
maar de nacht licht als de dag,
de duisternis is als het licht.
(Psalm 139:7-12)

Almachtige Vader,
die in uw grote ontferming de discipelen blij hebt gemaakt
door hun de opgestane Here te tonen:
geef ons zoveel kennis van Zijn aanwezigheid bij ons,
dat we versterkt en gesteund mogen worden
door Zijn nieuwe leven
en U voortdurend mogen dienen in gerechtigheid en waarheid;
door Jezus Christus onze Here, Amen
(vertaald uit een Engels Kerkboek)

De geschiedenis van Emmaüs

Lucas 24:13-49

En zie, twee van hen waren juist op die dag op weg naar een dorp, zestig stadiën van Jeruzalem verwijderd, genaamd Emmaüs, en zij spraken met elkander over al wat voorgevallen was. En het geschiedde, terwijl zij daarover spraken en van gedachten wisselden, dat Jezus zelf bij hen kwam en met hen medeging. Maar hun ogen waren bevangen, zodat zij Hem niet herkenden.

Hij zeide tot hen: Wat zijn dit voor gesprekken, die gij al wandelende met elkander voert?

En zij bleven met somber gelaat staan. Eén dan van hen, genaamd Kleopas, antwoordde en zeide tot Hem: Zijt Gij de enige vreemdeling in Jeruzalem, dat Gij niet weet wat daar dezer dagen geschied is?

En Hij zeide tot hen: Wat dan? Zij zeiden tot Hem: Hetgeen geschied is met Jezus de Nazarener, een man, die een profeet was, machtig in werk en woord voor God en het ganse volk, en hoe Hem onze overpriesters en oversten overgegeven hebben om Hem ter dood te veroordelen en Hem gekruisigd hebben. Wij echter leefden in de hoop, dat Hij het was, die Israëel verlossen zou. Maar met dit al is het thans reeds de derde dag, sinds dit geschied is.

Maar ook hebben enige vrouwen uit ons midden ons doen ontstellen: zij waren in de vroegte bij het graf geweest en hadden zijn lichaam niet gevonden en zijn toen komen zeggen, dat zij ook een verschijning van engelen gezien hadden, die zeiden, dat Hij leeft. En enigen van de onzen zijn naar het graf gegaan en hebben het zo bevonden, als de vrouwen ook gezegd hadden, maar Hem hebben zij niet gezien.

En Hij zeide tot hen: O onverstandigen en tragen van hart, dat gij niet gelooft alles wat de profeten gesproken hebben! Moest de Christus dit niet lijden om in zijn heerlijkheid in te gaan? En Hij begon bij Mozes en bij al de profeten en legde hun uit, wat in al de Schriften op Hem betrekking had.

En zij naderden het dorp, waar zij heengingen, en Hij deed, alsof Hij verder zou gaan. En zij drongen sterk bij Hem aan en zeiden: Blijf bij ons, want het is tegen de avond en de dag is reeds gedaald. En Hij ging binnen om bij hen te blijven.

En het geschiedde, toen Hij met hen aanlag, dat Hij het brood nam, de zegen uitsprak, het brak en hun toereikte. En hun ogen werden geopend en zij herkenden Hem; en Hij verdween uit hun midden. En zij zeiden tot elkander: Was ons hart niet brandende in ons, terwijl Hij onderweg tot ons sprak en ons de Schriften opende?

En zij stonden op en keerden terzelfder tijd terug naar Jeruzalem en zij vonden de elven en die bij hen waren, vergaderd, en dezen zeiden: De Here is waarlijk opgewekt en is aan Simon verschenen. En zij verhaalden wat onderweg gebeurd was en hoe Hij door hen herkend was bij het breken van het brood.

En terwijl zij hierover spraken, stond Hij zelf in hun midden;

en zij werden ontzet en verschrikt en meenden een geest te aanschouwen. Doch Hij zeide tot hen: Waarom zijt gij ontsteld en waarom komen er overwegingen op in uw hart? Ziet mijn handen en mijn voeten, dat Ik het zelf ben; betast Mij en ziet, dat een geest geen vlees en beenderen heeft, zoals gij ziet, dat Ik heb.

En bij dit woord toonde Hij hun zijn handen en voeten. En toen zij het van blijdschap nog niet geloofden en zich verwonderden, zeide Hij tot hen: Hebt gij hier iets te eten? Zij reikten Hem een stuk van een gebakken vis toe. En Hij nam het en at het voor hun ogen.

Hij zeide tot hen: Dit zijn mijn woorden, die Ik tot u sprak, toen Ik nog bij u was, dat alles wat over Mij geschreven staat in de wet van Mozes en de profeten en de psalmen moet vervuld worden. Toen opende Hij hun verstand, zodat zij de Schriften begrepen. En Hij zeide tot hen: Aldus staat er geschreven, dat de Christus moest lijden en ten derden dage opstaan uit de doden, en dat in zijn naam moest gepredikt worden bekering tot vergeving der zonden aan alle volken, te beginnen bij Jeruzalem. Gij zijt getuigen van deze dingen. En zie, Ik doe de belofte mijns Vaders op u komen. Maar gij moet in de stad blijven, totdat gij bekleed wordt met kracht uit den hoge.

Geroepen God te kennen

HERHALING

Deel de successen en moeiten van wat we de vorige keer hebben afgesproken. Bedenk dat het algemene doel van deze cursus is, dat we een sterker besef hebben van:

- Gods roeping in ons *hele* leven (niet alleen in het kerkelijk leven).
- Onze relatie met God.
- Deel te nemen aan Gods werk in de wereld.
- Deel te nemen in de kerk als de gemeenschap van geroepen en gezonden mensen.

GOD ONTMOETEN BIJ ELKE GELEGENHEID

De Bijbel is vol verhalen van mensen die God ontmoetten.

- Adam en Eva in het paradijs.
- Jakob in een droom (een ladder tot de hemel) en in een worsteling.
- Mozes bij een brandende struik.
- Jesaja in de tempel.
- Petrus die ging vissen.
- Zacheüs in een boom.

Ook wij mogen verwachten God te ervaren op onze weg door het leven. Daar is een grotere kans op naar mate we meer uitzien naar tekenen van Zijn aanwezigheid en als we onze vaardigheden in het luisteren naar Hem ontwikkelen. Elke ervaring kan een middel worden van Gods communicatie met ons.

We kunnen God ervaren:

- als we de Bijbel lezen;
- in het gebed;
- in de eredienst;
- als we van iets moois in de schepping genieten;

- als we kijken naar een mooi kunstwerk of gebouw;
- door een relatie met een ander, of door een gebeurtenis;
- als we te kampen krijgen met lijden, kwaad of pijn;
- als het leven ons verwart (denk aan Augustinus die in de tuin zat en de woorden 'neem en lees' hoorde. Dat zette hem aan tot studie van de Schrift; zo kwam hij tot geloof – zie zijn beroemde *Belijdenissen*);
- in het alledaagse leven (C. S. Lewis, de grote Engelse schrijver, ontmoette God toen hij bij zijn broer achter op de motorfiets zat);
- als we mediteren.

Velen van ons kunnen verhalen vertellen over het ontmoeten van God op verrassende ogenblikken.

SAMEN DELEN

- Hoe heb je voor het eerst God ervaren?
- Wat was je laatste ervaring van God?
- Welke ervaring van God heeft je leven het meest veranderd?

EEN BIJZONDERE ONTMOETING

Het verhaal van de discipelen op weg naar Emmaüs (Lucas 24:13-32) is het verhaal van twee mensen die in Gods aanwezigheid waren zonder het te merken, tot het laatste moment. Kijk eens of er dingen waren, die hen er op hadden moeten wijzen dat het Jezus was, die tot hen sprak.

- Wat treft je het meest, nu je het verhaal weer gelezen hebt?
- Op welke verschillende manieren vertoonde Jezus Zich aan de discipelen?
- Welk verband is er met onze ervaring?
- Hoe (in deze cursus of in de laatste jaren) heeft God Zich aan ons bekend gemaakt?

LEG DE VERBINDING

Neem als groep een besluit: hoe wil je handelen met dat wat je hebt geleerd uit de bijbelstudie? Hier zijn enkele ideeën; misschien heeft de groep aanvullingen of andere ideeën:

De komende tijd...

- Letten we op wat God ons kan zeggen in verwarrende situaties en moeilijkheden.
- Denken we elke na over hoe God die dag bij ons aanwezig is geweest.
- Zijn we ons bewust van de ogenblikken dat God ons roept om naast anderen te staan om hun te wijzen op Gods aanwezigheid in hun leven.

De volgende keer willen we met elkaar de vreugden en worstelingen delen, die je hebt als je probeert te doen wat is afgesproken.

OVERDENKING

God spreekt tot de mensheid als geheel, tot de maatschappij en tot kerken, en tot individuele personen. Deze overdenking richt zich op de manier waarop God vandaag tot onze wereld spreekt:

God is ons een toevlucht en sterkte,
ten zeerste bevonden een hulp in benauwdheden.
Daarom zullen wij niet vrezen, al verplaatste zich de aarde,
al wankelden de bergen in het hart van de zee.
Laat bruisen, laat schuimen haar wateren,
laat de bergen beven door haar onstuimigheid.

Een rivier; haar stromen verheugen de stad Gods,
de heiligste onder de woningen des Allerhoogsten.
God is in haar midden, zij zal niet wankelen;
God zal haar helpen bij het aanbreken van de morgen.
Volkeren woedden, koninkrijken wankelden,
Hij verhief zijn stem, de aarde versmolt.

De Here der heerscharen is met ons,
een burcht is ons de God van Jakob.

Komt, aanschouwt de werken des Heren,
die verwoesting op aarde aanricht,
die oorlogen doet ophouden tot het einde der aarde,
de boog verbreekt, de lans stukslaat,
de strijdwagens met vuur verbrandt.

Laat af en weet, dat Ik God ben;
Ik ben verheven onder de volken,
verheven op de aarde.

De Here der heerscharen is met ons,
een burcht is ons de God van Jakob.

Psalm 46

Almachtige Vader,
die in uw grote genade de discipelen blij hebt gemaakt
door hun de opgestane Here te tonen:
geef ons zoveel kennis van Zijn aanwezigheid bij ons,
dat we versterkt en gesteund mogen worden
door Zijn nieuwe leven
en U voortdurend mogen dienen in gerechtigheid en waarheid;
door Jezus Christus onze Here, Amen
(vertaald uit een Engels Kerkboek)

Afsluitende gedachte:

De christen moet een geroepene zijn, niet een opgejaagd iemand; iemand die stil kan zijn en wachten op de stem van God; niet iemand die rusteloos rondgaat om te doen wat iedereen van hem of haar verwacht.

Geroepen tot bekering

HERHALING

Deel samen de successen en de moeiten bij het uitvoeren van wat afgesproken werd aan het einde van de vorige bijeenkomst.

BEKERING – EEN LEEFWIJZE

Een citaat:

'Weinig christenen zijn ooit voldoende bekeerd. We hebben heel ons leven de kracht van het evangelie nodig om te veranderen.'

Bekering betekent niet slechts een eenmalige gebeurtenis of het hebben van een godsdienstige ervaring. Bekering betekent een verandering van hart en houding, die leidt tot een grondige levensverandering. Ook berouw is hiermee verbonden. Dit moet niet gezien worden als iets negatiefs. Integendeel: we doen afstand van wat armzalig, zwak, schadelijk en verkeerd is, omdat we oog krijgen voor de juiste manier om het leven te zien en te beleven.

Van levensbelang voor ons verstaan van bekering is dat het een nieuwe levenswijze is. Het gevolg is dat we alles in een ander licht zien: God, anderen, de wereld, onszelf, het leven zelf.

Jezus Christus roept ons tot zo'n manier van leven voor God en voor anderen. We stellen ons open voor groei, voor het brengen van offers en voor verandering.

EEN BIJZONDER KEERPUNT: LUCAS 24:30-36

De discipelen op de weg naar Emmaüs maakten volledig 'rechtsomkeert'. Niet alleen wat betreft hun looprichting, maar ook wat betreft hun hele levenshouding en hun verstaan van wat er was gebeurd met de dood van Christus. En een andere houding leidde tot anders handelen.

Stel je het leven voor van deze discipelen een jaar later. Hoe zouden ze dan het leven gezien hebben? Wat zouden de onmiddellijke en verdere gevolgen zijn van hun ervaring met Jezus onderweg?

- Wat zou wonderbaarlijker zijn dan ze ooit hadden kunnen bedenken?
- Wat zouden de grootste veranderingen in hun leven zijn geweest?
- Wat zou het hun gekost hebben?
- Wat betekende bekering – een ommekeer waardoor het leven gericht wordt op Jezus - voor deze twee discipelen?

HET KENMERK VAN CHRISTELIJKE SPIRITUALITEIT

Geestelijk leven – spiritualiteit – gaat over God en het ontmoeten van Hem. Er is sprake van een bijzondere dimensie van het leven. Hoe geven we het leven zin? Aan bekering zitten twee kanten die van vitaal belang zijn voor een gezond geestelijk leven.

De ene is dat christelijke spiritualiteit een ervaring van verandering is. Bekering blijkt uit levensverandering. Veel populaire ‘spiritualiteit’ laat mij blijven zoals ik ben en voedt slechts de ideeën en voorkeuren die ik al had; terwijl christelijke spiritualiteit ons leidt tot verandering – door liefde.

De andere kant is dat christelijke spiritualiteit gaat over overgave aan God en voor Hem beschikbaar zijn, evenals Jezus was. In veel moderne spiritualiteit gaat het erom dat we ons leven beter de baas kunnen. Jezus heeft echter laten zien dat volledig mens zijn inhoudt, dat we ons aan God overgeven.

'De mens leeft niet van brood alleen, maar van ieder woord dat uit de mond van God komt.'
(Matteüs 4:3)

UITWISSELING: MIJN EIGEN BEKERING

Ga eens na, sinds we deze ‘bekeringsreis’ begonnen:

- Wat is beter geworden dan we ons ooit konden voorstellen?
- Wat is de voornaamste verandering in ons leven geweest?
- Wat heeft het ons gekost?
- Hoe wordt mijn leven gekenmerkt door openheid, beschikbaarheid en gehoorzaamheid aan God?

LEG DE VERBINDING

Neem een besluit hoe je wilt omgaan met de inzichten die je deze keer hebt verkregen. Hier volgt een idee; misschien heeft de groep er nog meer of andere:

- Wees gericht op ogenblikken van inzicht of ingevingen die je brengen tot een andere houding ten opzichte van God, het leven en anderen.

Bereid je erop voor de volgende keer de vreugden en moeiten te delen die er zijn als je probeert te doen wat afgesproken is.

Misschien wil je eens nadenken over de volgende uitspraak. Iemand zei eens: ‘Als je

de volgende week voor de rechtbank beschuldigd zou worden dat je christen bent, zou er dan voldoende bewijs zijn om je te veroordelen?’

OVERDENKING

Als we de onderstaande woorden horen en lezen, voelen we er iets van hoe de vroeg-christelijke kerk zich toelegde op een veranderde levensstijl. We kunnen ook – in de stilte die volgt – open staan voor Gods oproep aan ons om de volgende stap te doen in onze verandering door het evangelie.

Dit zeg ik dan en betuig ik in de Here, dat gij niet langer moogt wandelen zoals ook de heidenen wandelen, in de ijdelheid van hun denken, verduisterd in hun verstand, vervreemd van het leven Gods om de onwetendheid, die in hen heerst, om de verharding van hun hart. Zij hebben zich immers in hun verdoving overgegeven aan de losbandigheid om gretig winst te slaan uit allerlei onreinheid.

Maar gij geheel anders: gij hebt Christus leren kennen. Gij toch hebt van Hem gehoord en zijt in Hem onderwezen, gelijk dit de waarheid is in Jezus, dat gij, wat uw vroegere wandel betreft, de oude mens aflegt, die ten verderve gaat, naar zijn misleidende begeerten, dat gij verjongd wordt door de geest van uw denken, en de nieuwe mens aandoet, die naar de wil van God geschapen is in waarachtige gerechtigheid en heiligheid.

Legt daarom de leugen af en spreekt waarheid, ieder met zijn naaste, omdat wij leden zijn van elkander. Weest dan navolgers Gods, als geliefde kinderen, en wandelt in de liefde, zoals ook Christus u heeft liefgehad en Zich voor ons heeft overgegeven als offergave en slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk.

Efeziërs 4:17-25 en 5:1-2

Almachtige God,
voor Wie alle harten openliggen,
aan Wie alle wensen bekend zijn,
en voor Wie geen geheimen verborgen zijn:
reinig de overleggingen van ons hart
door de werking van Uw Heilige Geest,
opdat wij U volmaakt mogen liefhebben,
en Uw heilige Naam waardig grootmaken
door Christus onze Here – Amen.
(Vertaald uit een Engels kerkboek)

Gedachte ter afsluiting:

Ware en volmaakte wijsheid bestaat in het nalaten van het kwade en het doen van het goede.
(Bernard van Clairvaux over het Hooglied)

Geroepen tot gemeenschap

HERHALING

Deel met elkaar de successen en moeiten om in praktijk te brengen, waarover we het eens waren aan het eind van de vorige bijeenkomst.

DE KERK ALS GEMEENSCHAP

De kerk is meer een gemeenschap dan een organisatie. *Ze heeft* organisatie, maar is een gemeenschap. Organisaties hebben een bepaald doel en de mensen daarin hebben duidelijke rollen die zij (moeten) vervullen. Organisaties hebben gewoonlijk een duidelijke volgorde van wie of wat belangrijk is en van beloningen. In een goede organisatie zijn onderlinge relaties belangrijk, maar de eerste taak is 'de klus te klaren'.

Een gemeenschap richt zich mee op het *zijn* dan op het *doen*. De mensen hebben daarin hun plaats om wie zij zijn, meer dan om wat zij doen. De zwakste leden krijgen zeker niet minder aandacht – zoals je ook ziet in een gezin met kleine kinderen of een gehandicapte. Een gemeenschap betreft verhoudingen, relaties. Christus heeft Zijn kerk zo ingericht, dat ze een gemeenschap is en een organisatie *heeft*. Ze is ook gemeenschap met een taak die verder gaat dan zij zelf – deelname in Gods zending in de wereld.

De kosten van de gemeenschap

Wij hebben allemaal goede en slechte ervaringen met gemeenschappen en organisaties. Zelfs kleine groepen kunnen problemen hebben en vastlopen. Jezus had al problemen in Zijn groep van leerlingen! Moeilijke kwesties werden door Hem echter duidelijk aangegeven en ze leerden dat vergeving ontvangen en vergeving geven hun levenswijze moest stempelen.

Deel met elkaar de beste en slechtste ervaringen met gemeenschappen en organisaties.

GEMEENSCHAP ALS GESCHENK

De ervaring van een gemeenschap, die leven schenkt, is op twee manieren een geschenk.

Het is Gods geschenk aan de kerk en de hele mensheid. Dat is het gevolg van feit dat gemeenschap tot Gods eigen wezen behoort. God is drie in één, één wezen-in-gemeenschap, samen één. Wij weerspiegelen zijn beeld, omdat Hij ons iets van Zichzelf gegeven heeft als sociale wezens. Hij heeft ons ook waarheid en vergeving geschonken en de aanwezigheid van Christus om het mogelijk te maken.

De andere manier waarop gemeenschap een geschenk kan zijn, is tussen de kerk en de wereld om ons heen. De wereld lijdt aan verval en gebroken relaties. Hoge mobiliteit, de nadruk op 'ieder voor zich', werkdruk, breuk in gezinnen, dit alles werkt er aan mee. Eén van de grootste gaven die de kerk vandaag aan de wereld kan geven, is de ervaring van een gemeenschap die 'werkt' – met goed nieuws voor wie er binnen en er buiten zijn.

EEN BIJZONDERE GEMEENSCHAP: LUCAS 24:33-49

Als de discipelen terugkeren naar Jeruzalem, worden ze betrokken in het vormen van een kerk. Het is goed te bedenken waar het in de kerk in de eerste plaats om ging.

Hier volgt een oefening, om ons in aanraking te brengen met de wortels van de christelijke gemeenschap:

Stel je voor dat je op het toneel verscheen vlak voor vers 33 en direct na vers 49 vertrok. Je hebt een vriend die hoorde dat je daar was of je bent aangesproken door een plaatselijke krant, die je vraagt uit te leggen wat er gebeurde en hoe het was. Hoe zou je verslag geven van deze ervaring – zonder kerkelijke woorden te gebruiken, zoals 'dienst', 'gemeenschap', 'getuigenis', etc.?

OVERDENKING

Om die reden buig ik mijn knieën voor de Vader,
naar wie alle geslacht in de hemelen en op de aarde genoemd wordt,
opdat Hij u geve, naar de rijkdom zijner heerlijkheid,
met kracht gesterkt te worden door zijn Geest in de inwendige mens,
opdat Christus door het geloof in uw harten woning make.
Geworteld en gegrond in de liefde, zult gij dan,
samen met alle heiligen,
in staat zijn te vatten hoe groot de breedte en lengte, hoogte en diepte is
en te kennen de liefde van Christus,
die de kennis te boven gaat,
opdat gij vervuld wordt tot alle volheid Gods.
(Efeziërs 3:14-19)

We gebruiken dit gebed uit de Bijbel om:

- God te danken voor de grote kracht die Hij beschikbaar stelt om de kerk als geloofsgemeenschap mogelijk en zelfs vreugdevol te maken.
- Onze toewijding tot uitdrukking te brengen om deze gaven door te geven, aan elkaar en aan andere christenen in de komende tijd.

Zeg, als je je er toe in staat voelt, je gebeden hardop, zodat andere leden van de groep er in kunnen delen.

Hem nu die blijkens de kracht welke in ons werkt, bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen, Hem zij de heerlijkheid in de gemeente en in Christus Jezus tot in alle geslachten, van eeuwigheid tot eeuwigheid.
Amen.

LEG DE VERBINDING

Neem met elkaar een besluit: hoe wil je omgaan met de inzichten, die je deze keer verkregen hebt? Hier volgt een idee, maar misschien wil de groep meer of andere toevoegen:

- We verplichten onszelf op een speciale manier bij te dragen aan het gemeenschapsleven van de groep of de kerk.

Dan moeten wij volgende keer bereid zijn om te vertellen:

- Welke stappen heb ik genomen om, waar ik ook ben, gemeenschap op te bouwen?
- Welke gelegenheden heb ik gehad om gemeenschap te bouwen in de kerk?

Kom voorbereid naar de volgende bijeenkomst: deel dan met elkaar de vreugden en de strijd bij het doen wat afgesproken is.

Slotgedachte:

'De kerk zal nooit ontdekken wat het betekent haar leven af te leggen voor de wereld, als haar leden niet eerst beginnen hun leven af te leggen voor elkaar.'
(Jim Wallis)

Geroepen tot zending

HERHALING

Deel met elkaar de successen en moeiten van het in praktijk (proberen) te brengen van wat afgesproken is aan het eind van de laatste zitting.

GODS ZENDING IN DE WERELD

Zending is allereerst wat God doet door Jezus en de Heilige Geest te zenden ter bevordering van Zijn werk om de hele schepping te brengen tot het doel: terugbrengen in de liefde, waaruit zij gevallen is. 'Onze' zending is niets anders dan mee te doen met wat God doet. Zelfs Jezus zei: 'Ik zeg u de waarheid, de Zoon kan niets alleen doen, Hij kan slechts doen wat Hij zijn Vader ziet doen' (Johannes 5:19).

Zending betekent meer dan veel christenen denken. Gods zending geneest, confronteert, overwint en verkondigt. Gods zending brengt de hele schepping tot haar doel: vrede, harmonie en de juiste verhouding van al wat bestaat tot Hem. Ze heeft ook te maken met het milieu en de mensenmaatschappij, zaken van recht en vrede en de juiste verhouding tussen groepen mensen en in gemeenschappen (inclusief gezinnen). Gods zending is aan het werk op al deze terreinen en brengt genezing van wat beschadigd, kapot of niet recht staat.

Zoals we zien in Jezus' verhouding tot geestelijke leiders, betreft het ons in de confrontatie met wat verkeerd is; hoewel dit vaak meer gebeurt door het goede te doen, dan door tot anderen te preken.

Het is gemakkelijk om tegenover het verkeerde de wapens van de wereld te gebruiken om Gods rijk te stichten. Maar dat is niet de manier van Christus, die het kwade door het goede overwint, de waarheid spreekt in liefde en offers brengt ten behoeve van hen die het meest behoeftig zijn.

EEN BIJZONDERE ROEPING TOT ZENDING

De discipelen op de weg naar Emmaüs (Lucas 24:30-49) maakten volledig rechtsomkeert. In plaats van naar hun huis te gaan, keerden zij om, zagen de gevaren en onzekerheden in Jeruzalem onder ogen en volgden Jezus waarheen Hij hen leidde. Net als zij hebben wij door ons geloof de opdracht aan diezelfde zending deel te nemen. We moeten daarbij overwegen:

- 1 Welke bronnen heeft God beschikbaar gesteld voor deze taak voor hen en voor ons?
- 2 Wat houdt deze taak voor hen – en voor ons vandaag – in?

LEG DE VERBINDING: EEN PLAN VAN ACTIE

Aan het eind van deze cursus is het goed te overwegen welke bronnen God ons voor ons aandeel in deze zending heeft gegeven. Praat met elkaar over de verschillende manieren waarop we kracht, hoop en hulp hebben ontvangen door de deelname aan deze cursus. Van deze hulp mogen we genieten – en die doorgeven. Dus moeten we ons afvragen:

1. Hoe kunnen we vertellen van het goede dat we hebben ontvangen?
2. Wat is het speciale werk van God in deze wereld waarvoor Hij óns toerust en roept?

Misschien wil je dit opschrijven. Het zal gebruikt worden in de afsluiting van deze cursus.

OVERDENKING

We lezen Romeinen 8, één van de grote zendingsgedeelten uit het Nieuwe Testament. Het gaat hier over een drievoudig kreunen van Gods schepping, terwijl die uitzielt naar de komst van Zijn koninkrijk wanneer de tijd daarvoor gekomen is.

Ten eerste – het zuchten van de schepping, beschadigd door oorlog en vervuiling en losgeraakt van Gods doel om haar te zegenen en tot zegen te laten zijn (8:19).

Ten tweede – het zuchten van de christen, als we beseffen dat onze hoop en ons verlangen naar God zo gemakkelijk worden gefrustreerd en afgeleid door onze behoeften om onszelf te bewijzen en anderen te behagen of te beheersen (8:23).

Ten derde – het zuchten van de Geest als Hij, zoals Jezus, weent over het menselijk bestaan en de val van de schepping. Als wij bidden, raken wij aan dat verdriet, deze pijn – en hoop – in het hart van God (8:26).

Dat (bidden) willen we doen na het lezen:

Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden. Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der zonen Gods.

Want de schepping is aan de vruchteloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar om de wil van Hem, die haar daaraan onderworpen heeft, in hope echter, omdat ook de schepping zelf van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid zal bevrijd worden tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods. Want wij weten, dat tot nu toe de ganse schepping in al haar delen zucht en in barensood is. En niet alleen zij, maar ook wij zelf, wij, die de Geest als eerste gave ontvangen hebben, zuchten bij onszelf in de verwachting van het zoonschap: de verlossing van ons lichaam. Want in die hoop zijn wij behou-

den. Maar hoop, die gezien wordt, is geen hoop, want hoe zal men hopen op hetgeen men ziet? Indien wij echter hopen op hetgeen wij niet zien, verwachten wij het met volharding.

En evenzo komt de Geest onze zwakheid te hulp; want wij weten niet wat wij bidden zullen naar behoren, maar de Geest zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen. En Hij, die de harten doorzoekt, weet de bedoeling des Geestes, dat Hij namelijk naar de wil van God voor heiligen pleit.

Romeinen 8:18-27

We nemen ook de gelegenheid om onze bijzondere dank en toewijding (het resultaat van deze cursus) tot uitdrukking te brengen (hardop in gebed of door ons uitgeschreven gebed te laten zien of voor te lezen).

Here,
zend ons uit in de kracht van Uw Geest
om te leven en te werken
tot Uw lof en eer. Amen

Leider: Ga in vrede om de Here lief te hebben en te dienen.

Allen: In de naam van Christus. Amen.

Gedachte ter afsluiting:

'Zending is deelnemen aan de beweging van Gods liefde naar mensen, want God is een bron van zendende liefde.'

(David Bosch)

EMMAÜS

HANDOUTS

De weg van het geloof

Onderweg 3 Christelijke levensstijl

Stephen Cottrell, Steve Croft,
John Finney, Felicity Lawson en Robert Warren